

# DANSKEREN

Udgivet af DEN DANSKE FORENING 24. ÅRGANG NR. 4 DECEMBER 2010

## Etniske rettigheder er fremtiden

Der findes mange gode definitioner på politik. Mao Zedong definerede politik som "krig uden blodsudgydelser". Oluf Palme mente, at "politik er at ville". Otto von Bismarck kaldte politik "det muliges kunst".

Alle udtrykker de forskellige sider af samme sag, og de er værd at huske, når dagens politik skal bedømmes.

"Krig uden blodsudgydelser" – eller næsten uden – er, hvad den kristne verden er udsat for i disse år, hvor udvandrere fra den højfertile muhamedanske verden koloniserer ikke blot Europa, men også i stigende grad Nordamerika og Australien. Denne kolonisering er i alt væsentligt udtryk for enkeltpersoners og familiers ønske om en bedre materiel tilværelse, men der er uden tvivl i "magtens korridorer" en vilje til at ville gennemføre den erobring af Europa, som gentagne militære stormløb i århundredernes løb ikke kunne afstedkomme, og som i dag ville være umulig at gennemføre med militær magt på grund af den kristne verdens teknologiske og militære overlegenhed.

"At ville" forhindre denne islamisering af Danmark er, hvad Den Danske Forening har haft som mål fra første færd, og det er uden tvivl også hensigten med den nyligt vedtagne udlændingeaftale, som Dansk folkeparti har været hovedarkitekten bag. Men mellem linjerne i denne aftale fornemmer man tydeligt Bismarcks definition af politik som det muliges kunst. Man kan næsten mærke de usynlige bånd, som menneskerettighedsspøgelset og EU's imperiebyggere har haft omkring de hænder, som nedfældede aftalen.

For hvad ligner det at lægge hindringer i vejen for etniske danskere, som ønsker at få en ægtefælle til landet?!

Sådanne krumspring må formodes at være dikteret af "det muliges kunst" under hensyntagen til "rettigheder", som efterhånden har fået samme status som koranen har for muhamedanere: et regelsæt, som forhindrer fornuftig omtanke og hensigtsmæssig handling.

Der er tale om "rettigheder", som europæere opfatter som universelle, men som i virkeligheden kun respekteres i den kristne verden: Europa, Nordamerika og Australien. Det har den groteske følge, at indvandrere fra hele verden kan påberåbe sig rettigheder i Europa, mens europæere ikke har skyggen af rettigheder i de lande, indvandrerne kommer fra.

*Indfødsret for dansk alene.  
Gæsteret for alt paa Jord.*

*N.F.S. Grundtvig*

Snæversynede og provinsielle politikere og "eksperter" er så forgabte i udlændinges påståede rettigheder i lille Danmark, at de fuldkommen ignorerer det globale perspektiv, i hvilket folk fra vor kulturkreds udsættes for en grovkornet diskrimination.

Hvorfor interesserer danske politikere sig ikke for danskeres rettigheder i udlandet – f.eks. som fremmedarbejdere i Saudi Arabien? End ikke i EU-ansøgerlandet Tyrkiet har danskere ret til andet end at lægge penge som turister.

Danskere har også menneskerettigheder. For det første har alle folkeslag kollektive rettigheder til selvbestemmelse. Dernæst fastslår Menneskerettighedskonventionen, at alle har ret til "liv, frihed og personlig sikkerhed".

Det er i direkte modstrid med sidstnævnte at tillade indvandring af folk, som har det erklærede mål, at Europas indfødte skal slavebindes eller, hvis de modsætter sig dette, slås ihjel; – sådan som de kristne i Tyrkiet blev det i begyndelsen af forrige århundrede, da de forlangte ligestilling med deres muhamedanske landsmænd.

Og selvom alle konventioner virkelig pålagde os at invitere vore egne bøddler indenfor, så strider en sådan galskab imod menneskenes elementære overlevelsesdrift. Intet menneske og intet folk har pligt til at begå selvmord.

Vi befinder os i et galehus, hvor de ledende kredse fuldkommen har sat den sunde fornuft ud af kraft.

Hver eneste dag hører og læser vi om herboende personer "af anden etnisk herkomst end dansk".

Når "etnisk herkomst" er så vigtig, så bør politikerne tage konsekvensen og inkorporere begrebet i lovgivningen. Det er en logisk konsekvens af de faktiske forhold. En herboende tyrker har rettigheder både i Danmark og Tyrkiet. En dansker har kun rettigheder i Danmark. Etnisk tilhørsforhold er blevet lige så vigtigt som passets farve.

Derfor bør enhver af etnisk dansk herkomst naturligvis uden hindringer have lov til at tage en ægtefælle med til Danmark, mens en sådan rettighed ikke automatisk bør tilstilles en person "af anden etnisk herkomst".

Det er almindelig sund fornuft, og hvis menneskeskabte love og konventioner stiller sig i vejen for sund fornuft, så bør de naturligvis laves om.

At det er svært er ingen undskyldning. Med Olof Palmes ord: Politik er at ville.

*Harry Vinter*

### Thilo Sarrazin

En sjælden hædersmand. Han nægter at fortie sandheden om indvandringens ødelæggende indflydelse på Tyskland.

*side 3*

### Bliver det Jul i år?

Ved hjælp af ludobrikker og en terning kan hele familien hjælpe hinanden med at tage temperaturen på julestemningen.

*side 12*

### Jan Sobieski

Vi kan takke en polsk hær under kong Jan Sobieski for, at Europa ikke blev underlagt islam for over 300 år siden.

*side 14*

# DANSKEREN

udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af politiske og økonomiske interesser, at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme. Foreningens medlemmer modtager bladet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på bladet for 250 kr. om året - se kuponen side 24. Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse. Bladet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el. lign.

**Foreningens adresse:**  
Skomagergade 25, 4000 Roskilde

**Telefonsekretariat:**  
Tlf. 86 13 24 01 Fax 70 25 24 01  
Danske Bank Reg.nr. 9173 Konto 4547551  
SWIFT-BIC: DABADKKK  
IBAN: DK48 3000 0004 5475 51  
www.danskebank.dk

**E-mail:**  
danskeren@danskeren.dk

**Internet:**  
www.dendanskeforening.dk

**Redaktion:**  
Bibliotekar Harry Vinter (ansv. red.),  
harryvinter@gmail.com

**Styrelsen:**  
Tomas Kierstein (formand, pressetalsmand)  
tlf. 41 13 13 69  
tkierstein@msn.com

Keld Rasmussen (næstformand)  
tlf. 24 22 12 00  
otier@privat.dk

Harry Vinter  
harryvinter@gmail.com

Jesper Nielsen

Søren Jensen

**Regnskabsfører og styrelsessekretær:**  
Thomas Andreasen  
tlf. aften/weekend 86 13 24 01

**Juridisk konsulent:**  
Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch  
tlf. 49 19 15 54  
Ole.hasselbalch@mail.dk

**Mødekonsulent:**  
Murer Poul Vinther Jensen  
tlf. 53 56 00 32  
povj@webspeed.dk

## DANSKEREN

udkommer 4 gange årligt - nemlig i:  
februar, maj, september og december

# Vollsmoses helte

I et interview med Naser Khader og hans søster Kristina Aamand i Børsen 29/10 2010 siger Naser Khader:

*"For et stykke tid siden talte jeg med en skoleleder fra en skole i Vollsmose på en skole, hvor 98 pct. af eleverne er indvandrere. De havde netop skrevet en stil om, hvem der var deres helt. Så vidt jeg husker, så svarede 8 ud af 21, at det var somalieren, der forsøgte at slå tegneren Kurt Vestergaard ihjel ved at trænge ind i hans hjem. Og flertallet af eleverne mente, at det var surt, at han ikke havde fået held med det. Og her taler vi om 3. og 4. generation! Så er der altså langt igen til at kunne have en hverdag sammen - trods kulturelle forskelle".*

Lad os så lige genopfriske, hvad en af indvandringens fortalere, det daværende socialdemokratiske folketingsmedlem, senere minister, Birte Weiss mente for 22 år siden:

*"Vi mener, at folk, der indvandrer til vores land, både skal og vil tilpasse sig. Men der kan måske gå en eller to generationer, før tilpasningen er lykkedes."*

Kilde: Aktuelt 16/2 1989

## Kendskab giver fjendskab

Vi kan så minde om, at de første tyrkere ankom til Cypern omkring år 650, og vi kan konstatere, at 1360 års samliv ikke er tilstrækkelig tid til at skabe en harmonisk integration. 40 generationer er altså ikke nok.

Tilsvarende erfaring har man gjort på Balkan og andre steder, som har haft den ulykke at have undergået en multi-etnisk udvikling.

Balkan er i dag opdelt i etniske enklaver, som nærer dyb mistro til hinanden.



I Lilleasien er problemet blevet løst ved at tyrkerne har udryddet alle områdets oprindelige indbyggere: kristne armeniere, grækere, assyere m.fl. Nu er der blot det kurdiske problem tilbage.

Man kan vel konkludere, at kendskab giver fjendskab.

HV

# Invasive arter

Der har været en del tale om invasive arter i det danske miljø hen over sommeren. Der findes adskillige af dem, men jeg vil nøjes med et par eksempler. Man skal lige vide, at invasive arter udgør en trussel mod den flora og fauna, der er naturligt hjemmehørende i et område.

Bjørnekloen er nu blevet så farlig, at den truer med helt at overtage, hvorfor enhver er blevet pålagt at fjerne arten med hård hånd, hvor man træffer på den.

Jægerne har fået besked på, at de skal skyde og dræbe, hver gang de i naturen får øje på et vildsvin, fordi disse kan true hele den danske svineproduktion med sygdomme.

Så er det, man kommer til at spekulere på, om invasive arter, der aldrig har

været tiltænkt vor verdensdel, og som aldrig hverken kan eller skal tilpasses et andet område, kun omfatter dyr og planter?

Poul Berg



Bjørneklo

# Menneskerettighederne på afveje

Der er sådan set ikke noget i vejen med menneskerettighederne. Men der er noget i vejen med måden, de forvaltes på. Menneskerettighedsvæsenet er efterhånden blevet til et uvæsen, der har tiltaget sig en rolle ikke fjernt fra den, som den katolske kirke havde før Reformationen.

Af Ole Hasselbalch

Gang på gang hales de såkaldte ”menneskerettigheder” frem af skabet og bruges mod danskerne.

Der er imidlertid ikke noget i vejen med disse rettigheder som princip. Derimod er der noget i vejen med den måde, de forvaltes på.

## ”Menneskerettighederne” og det danske retssystem

Det første problem er, at konsekvenserne af at gøre Den europæiske Menneskerettighedskonvention til lov her i landet ikke blev gennemtænkt.

En dansk lov skal i princippet lægges til grund for domstolenes afgørelser i den skikkelse og med de tolkninger, der blev vedtaget af Folketinget. Skal der laves om på noget, går vejen over en lovændring.

Menneskerettighedskonventionen er en international vedtagelse af nogle i hovedsagen ret løse rammebestemmelser, og det er lagt i hænderne på en særlig domstol at udlægge disse. Denne domstol, Menneskerettighedsdomstolen, har kompetence til at *forskyde* tolkningerne i takt med det, *den* mener, udviklingen tilsiger.

Hvis en dansk dommer satte sig i lovgivers sted og ændrede den utvivlsom-



Institut for Menneskerettigheder.  
Statsfinansieret lobby

me forståelse af en lov, ville det være en overskridelse af hans kompetence efter Grundloven. Denne har således lagt det i *Folketingets* hånd under ansvar over for vælgerne at bestemme, hvilke forandringer udviklingen kræver eller ikke kræver. Ændringer af regler, der er fastsat ved lov, *skal* have den demokratiske legitimation, som følger af, at også ændringen må over Folketingets bord.

Derfor er danske domstole sådan set kun bundet af loven om gennemførelse af Menneskerettighedskonventionen i den skikkelse og med de konventions-tolkninger, der gjaldt på det tidspunkt, hvor gennemførelsesloven blev vedtaget. Dømmer en dansk domstol i henhold til senere, klart ændrede udlægninger af konventionen, begår den teknisk set forfatningsbrud. Folketinget kan nemlig ikke overlade en international domstol dansk lovgivningskompetence til fri afbenyttelse.

Man har tilsidesat forpligtelsen til at værne om menneskerettighederne for dem, der var oppositionelle i forhold til den førte politik.

Den ordning, Folketinget vedtog med loven om gennemførelse af konventionen i dansk ret, var med andre ord fra fødslen dømt til at ville give problemer før eller senere. *Dels* sætter den således vore domstole i den umulige situation, at de kan blive nødt til at dømme anderledes end Menneskerettighedsdomstolen. Og *dels* kommer denne let ud af trit med den folkelige opfattelse af, hvad tidens problemer er. Menneskerettighedsdomstolens dommere har således ikke samme nærhed til den praktiske virkelighed som politikere, der skal genvælges. Disse dommere kan derfor ikke forventes at ville dømme ud fra



Ole Hasselbalch  
Foto: Svend-Erik Mortensgaard

det, vælgerne oplever. De vil snarere dømme ud fra, hvad de tænker sig til i deres studerekamre ud fra en overordnet menneskerettighedsideologi med skikkelse af et helt teoretisk tankeunivers. Derfor er Menneskerettighedsdomstolens afgørelser da også begyndt at bevæge sig ind på områder, hvor den efter manges opfattelse ikke har noget at gøre.

## Menneskerettighedsinstituttet

Det andet problem er, at menneskerettighedskonventionerne er omgærdet med nationale institutioner, der udgør en slags statsfinansieret lobby til ensidig støtte af menneskerettighederne i den udformning, disse hen ad vejen har fået i institutionernes egen og evt. Menneskerettighedsdomstolens udlægning.

Man bliver stakåndet ved at læse loven om det danske Menneskerettighedsinstituts opgaver – rådgivning, undervisning, forskning, dokumentation, koordinering o.s.v. o.s.v. Lødigheden i det udførte arbejde garanteres til gengæld kun perifert derved, at universiteterne har indstillingsret til nogle af bestyrelsesmedlemmerne ”i deres personlige egenskab”. Og intetsteds står der noget om, hvordan ansvarligheden over for den virkelighed, offentligheden lever i, tilgodeses. Tværtimod fremgår det, at instituttet ”skal tage udgangspunkt i de af det internationale samfund til enhver tid anerkendte menneskerettigheder”. Så der er sådan set frit slag for opfindsomheden. Læs selv loven – den har nr.

somheden. Læs selv loven – den har nr. 411 og er af 6/6 2002.

Instituttet har altså ganske gode muligheder for at gå i selvsving på grundlag af idéer, dets ansatte selv opgenere, og for at indrette sin skatteyderfinansierede aktivitet på at trække instituttets på den måde hjemmegjorte moral ned over hovedet på andre. I ly af den ærbødighed, pressen har vist foretagendet og dets griller, er Instituttet og dets forgænger, Menneskerettighedscenteret, derfor gang på gang havnet i en uheldig positur i den almindelige, folkelige bevidsthed.

En hjørnesteen i denne udskridning har været, at disse foretagender i den debat, der er opstået om tilvandringen til Danmark fra overbefolkede og uroplagede dele af verden, som notorisk har udviklet sig til en trussel mod det danske samfunds sociale og økonomiske sammenhængskraft, har været ganske enøjjet. I konsekvens heraf har man negligeret selve trusselsbilledet. Ja, gennem sin ensidige indsats har man oven i købet bidraget til at fremme vanskelighederne. Herunder har man nedtonet for ikke at sige helt set bort fra den del af de menneskeretlige regler, der sikrer stambefolkninger retten til deres eget land. Samtidig har man tilsidesat forpligtelsen til at værne om menneskerettighederne for dem, der var oppositionelle i forhold til den førte politik.

Nogle eksempler fra det, der er foregået i tidens løb, illustrerer problemet:

#### Eksempel 1

I 1991 besatte en stribe palæstinensiske asylsøgere Blågårds Kirke for at tiltvinge sig ret til at blive her, uanset de havde fået afslag på deres ansøgninger. Det opnåede de til sidst efter megen tam-tam via en særlov vedtaget af oppositionspartier i Folketinget. Særloven var formentlig grundlovsstridig. Som Højesterets afgørelse i Tvind-sagen viser, må Tinget nemlig ikke lovgive om konkrete enkeltssager. Særloven udformedes imidlertid med bistand af Morten Kjærum fra det daværende Menneskerettighedscenter (se JP 7/3 1992).

Det helt malplacerede i denne optræden på tværs af alle berørte myndigheders saglige undersøgelser og afgørelser ses vel tydeligst af, at palæstinenserne

senere viste sig uden problemer at kunne aflægge besøg hjemme – f.eks. for at gifte sig og få konen herop. Det viste sig endvidere, at kirkebesættelsen var udtænkt af autonome kredse sammen med den palæstinensiske organisation PLO i Mellemøsten (JP 21/3 1993). Dennes politiske leder Salah Salah udtalte ligefrem stolthed over, at samarbejdet med de danske autonome lykkedes, lige som han erkendte, at ingen tilbagesendte asylsøgere havde været udsat for myndigheds-repressalier. Højesteretsdommer Per Sørensen, der senere trak sig fra Flygtningenævnet i utilfredshed, udtalte om affæren spydigt: ”I 1983 ønskede man netop et uafhængigt organ (altså Flygtningenævnet, red.). Men denne sag har tydeligt vist, at det ved en mindretalsregering ender med ikke engang at være justitsministeren, men derimod Folketinget, nogle politikere eller pressionsgrupper, der skal bestemme.“



Morten Kjærum: Havde ikke tid til at beskæftige sig med politisk vold og overgreb på mødefriheden.

#### Eksempel 2

De ”integrations”problemer, der i dag er allemandseje, blev forudset af en del mennesker herhjemme, som derfor allerede i 1980-erne ud fra tankegange, de store politiske partier senere har adopteret, satte sig op imod datidens naive flygtningepolitik. Lønningen dengang var imidlertid ikke blot en omfattende hetz,

men også fysiske overfald til og med brug af giftgas og sprængbomber mod de informationsmøder, der søgtes afholdt. Politiet gjorde stort set ikke noget for at efterforske, strafforfølge og dermed stoppe overgrebene.

Det er som bekendt en menneskeretlighed at kunne mødes frit og ytre sig frit, uanset hvor kontroversielt ens ærinde er i samtiden. Så det daværende Menneskerettighedscenter burde vel have holdt myndighederne op på deres forpligtelse efter Menneskerettighedskonventionen til en mere helhjertet indsats. I så henseende var Centeret imidlertid totalt passivt.

- For ikke at sige kontraproduktivt. I Centeret mødtes 1/10 1987 repræsentanter bl.a. for de kredse, der stod bag volden. Der opstod herunder diskussion om aktionerne. Deltagerne i hyggesnakken kunne dog ikke enes om en holdning til disse. Menneskerettighedscenterets repræsentant konkluderede derfor, at ”man måtte overveje målgrupperne. Marginalpersonerne reagerer alligevel ikke ved kontante metoder“.

Så langt gik Centerets opdragende virksomhed, da der virkelig var brug for den på dansk grund.

I 1994 gjorde Den Danske Forening pr. brev Menneskerettighedscenteret opmærksom på de lidet pyntelige tilstande. Foreningen foreslog herunder, at Centeret tog initiativ til en offentlig høring om den politiske vold. Svaret var, at Centeret ikke kunne indgå i et samarbejde om afholdelse af offentlige møder herom, fordi Centeret ikke specifikt arbejdede med denne problemstilling og i øvrigt allerede havde kalenderen fuld (svaret underskrevet af centerleder Morten Kjærum 25/11 1994).

Sådan prioriterede Centeret sin indsats på et menneskeretligt kerneområde.

Stribevis af andre eksempler kunne nævnes og konklusionen er ganske klar: Den danske opfølgingsinstitution på menneskerettighedsområdet er gledet bort fra sin egentlige opgave - eller rettere, den har *nydefineret* opgaven på en måde, så at det i dag er både legitimt og nødvendigt at spørge, hvad institutionen egentlig står for?

# Thilo Sarrazin – en intellektuel stemme fra folkedybet

Den åbenmundede tyske socialdemokrat blev først lagt på is, men nu erkender flere og flere, at han har ret

Af Søren Jensen

Debatten om Thilo Sarrazins bog "Deutschland schafft sich ab .Wie wir unser Land auf Spiel setzen" (Tyskland under selvvalgt afvikling. Hvorledes vi spiller hasard med vor fremtid) har siden ultimo august raset frem og tilbage ikke kun i den tyske presse, iblandt meningseliten og det politiske etablissement, men også iblandt millioner af almindelige tyskere. Alt tyder i skrivende stund på, at Thilo Sarrazins bog, der er en af det seneste årtis bedst sælgende bøger i det tysksprogede område, bliver indledningen på et politisk og mediemæssigt paradigmeskifte i Tyskland.

På grund af de tolv brune år under Hitler, som efterlod Tyskland og store dele af Europa i en ruinhob med millioner af døde og lemlæstede til følge, har Tyskland forståeligt nok lidt af et skyldskompleks. Hvordan kunne Europas fremmeste kulturnation ende i barbariet med en flok gangstere og ideologiske fantastere som ledere?

De første 20-25 år efter krigen skulle der arbejdes og fortrænges. En kollektiv sublimering! Da ånden fra 1968 slog igennem og blev toneangivende på universiteterne og i pressen, blev alt, hvad der var forbundet med snusfornuftig borgerlighed og tysk kultur, lagt for had. Tidens tegn stod i 1970erne på munkemarxisme, som i 1980erne gradvist skiftede ham til miljøflipperi i form af partiet "Die Grünen", som var og er et sammenrend af alle mulige og umulige venstre-fløjsfraktioner. Alt skulle være antitysk, befolkningen skulle lære at hade deres egen kultur og elske fremmede kulturer. Syntes man ikke, at multikulti var godt, blev man udskreget som reaktionær og bagstræberisk eller fik af pressen en omgang med "Hitlerkøllen" – et debatmæssigt kneb, som mistænkeliggør alle kritikere af fremmedkursen i Tyskland.

Ethvert tilløb til et tysk patriotisk antiindvandringsparti er – som i Sverige

– blevet kvalt af en massiv pressehetz. Selvom dele af den tyske presse må betegnes som konservativ, har den været sært tilbageholdende med kritik af indvandrerne medbragte kultur og den førte indvandringspolitik. Men selv om kritik af indvandringspolitikken har haft svært ved at trænge igennem mediemuren, kan forholdene dog ikke sammenlignes med svenske tilstande. Velargumenterende indvandringskritikere er ikke på samme måde som i Sverige blevet forment adgang til medierne. De er "blot" i offentligheden blevet udsat for mistænkeliggørelse for højreekstremisme. Jo mere opbakning i befolkningen, jo mere mediehetz!

## Rutinemæssig forargelse

Indtil Thilo Sarrazins bog fik låget på gryden, hvori udlændingedebatten var blevet holdt nede, til at lette, var der i det tyske politiske landskab med et par få undtagelser stort set kun CDU's konservative bajerske søsterparti, CSU, der ind imellem har rejst kritik af den førte fremmedkurs. Men efter at Pandoras æske er blevet åbnet, ser intet ud til, at tingene vil vende tilbage til tidligere tiders altoverskyggende meningsterrorisering af befolkningen. Journalisterne på de to store gamle TV-kanaler, ARD og ZDF, har været og er stadig storslemme i den henseende. Thilo Sarrazin blev i ugerne efter bogudgivelsen i de to nævnte elektroniske medier verbalt overfaldet, hånet og nedgjort og det i en sådan grad, at det skabte udbredt sympati for forfatteren, hvis folkelige opbakning steg proportionalt med hetzen.

Mediestormen begyndte egentlig d. 10. juni i Darmstadt, hvor Thilo Sarrazin, medlem af Bundesbanks direktion og tidligere finanssenator for SPD (Socialdemokraterne) i den rød-grønne regering i Berlin fra 2002-2009, i hvilken periode han sanerede den gældssatte bys finanser, var indbudt af det lokale erhvervsliv til at tale om temaerne: uddannelse, demografi samt ind- og udvandring.

**THILO  
SARRAZIN  
DEUTSCH-  
LAND  
SCHAFFT  
SICH AB**  
Wie wir unser Land  
aufs Spiel setzen

DVA

Den lokale redaktør for dpa (Deutsche Presse-Agentur) var taget hen for at dække mødet i forhåbning om, at der kunne være noget, der kunne nå morgendagens presseoverskrifter. Og han blev ikke skuffet! Selv samme aften kunne han sætte sig til tastaturet og skrive: "Thilo Sarrazin udtaler, at Tyskland bliver dummere via indvandrerne". En sand mediestorm, som overraskede hovedpersonen selv, rejste sig i de følgende uger.

Forargelsen i pressen og iblandt politikerne var vanen tro stor, når udlændingetemaet er oppe og vende. Intet nyt under solen! De sædvanlige politianmeldelser for racistiske udtalelser og folkeforførelse indløb også. Sarrazin red imidlertid delvist stormen af ved at meddele pressen, at den ville erfare mere om hans synspunkter i en bog, som var sat til udgivelse d. 30. august.

Sidst i august i ugen op til bogudgivelsen vejrer den tyske presse, at noget er under opsejling. En mediestorm er under opbygning! Det tredjestørste politiske, økonomiske og kulturelle ugemagasin i Tyskland Focus med et ugentligt solgt oplagstal på over

550.000 bringer en artikel under overskriften *Thilo Sarrazins tabte ære* et tilbageblik over begivenhederne i juni og betegner dem, der verbalt overfaldt Sarrazin, som ”sensationshungrende meningsvogtere, der forsøger at kvæle anderledes tænkende med strafsretlige midler“.

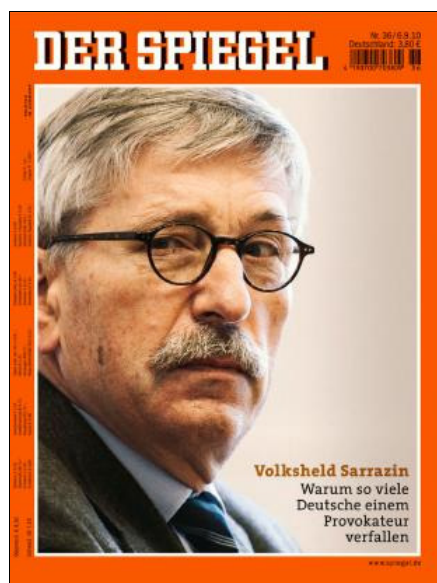
Efter bogudgivelsen når hetzen mod Thilo Sarrazin højder, som næppe nogensinde tidligere har været nået over for andre forfattere i Forbundsrepublikkens historie. Og det gælder med få undtagelser hele det tyske mediebillede fra TV-kanalerne ARD og ZDF til selv velanskrevne aviser som Frankfurter Allgemeine Zeitung og Süddeutsche Zeitung. Hovedparten af den tyske journaliststand har som deres danske kollegaer – om end på et højere intellektuelt plan – ry for at være venstreorienteret.

Hvorfor er bogen en rød klud for det politisk korrekte journalistiske og politiske etablissement? Hvorfor denne skingre tone over for forfatteren, der bortset fra nogle ”provokerende” udtalelser i årenes løb har tjent SPD vel? Der er emner i Tyskland, som pga. de 12 år under nationalsocialismen er stærkt tabuiserede, og nogle af dem er at nævne race, genetik, folkeslags intelligensniveau og socialdarwinismens relevans. Det forbrød Sarrazin sig imod ved at fremføre, at nogle folkeslag bærer bestemte gener f.eks. baskere og jøder, som adskiller dem fra andre. At intelligens hovedsageligt er arveligt, som Sarrazin anfører i sin bog, hvilket der er ført adskillige videnskabelige beviser for, druknede fuldstændigt i mediehetzen efter bogudgivelsen.

### En folkehelt

Der Spiegel – det største tyske politiske og kulturelle ugemagasin med et ugentligt oplagstal på omkring en million – læses hovedsageligt af veluddannede tyskere. Dets redaktionelle linje er kritisk journalistik med lange dybdeborende artikler. Politisk set opfattes ugemagasinet som centrum-venstre med især socialliberale og moderat venstreorienterede synspunkter. I modsætning til den danske kulturradikale elite, som foragter og nedgør anderledes tænkende, tillader Der Spiegel – dets politiske ståsted til trods – som regel konservative og nationalliberale at komme til orde i bladet.

Der Spiegel valgte i 6. september-udgaven (36/2010) at lade Thilo Sarrazin pryde forsidebilledet med den kritiske overskrift: **Folkehelt Sarrazin** *Hvorfor støtter så mange tyskere en provokatør.* Der Spiegels kritiske holdning til mange af bogens teser kommer forventeligt til udtryk i en kraftig afstandtagen til Sarrazin og i en bekymring over den folkelige opbakning til forfatteren. Bladet lader imidlertid adskillige almindelige mennesker med navns nævnelser komme til orde med støtteerklæringer til de af Sarrazin fremførte teser.



Der Spiegels beskrivelse af hændelsesforløbet og mediepostyret op til og efter bogudgivelsen er fair nok, hvorimod ”nazikøllen” pr. automatik hives frem for at mistænkeliggøre forfatteren, der ifølge Der Spiegel benytter sig af socialdarwinisme, racelære, racehygiene og andet grimt nationalsocialistisk tankegods. Flere af Sarrazins teser afvises som udokumenterede uden dog at modbeviser føres i felten. Bogens svaghed er ifølge Der Spiegel, at Sarrazin drager forhastede konklusioner på grundlag af de forhåndenværende statistikker, selv om Sarrazin efter ugemagasinet mening også oplister mange reelle sociale problemer med indvandrere i det tyske samfund.

Personen i centrum beskrives som elitær, arrogant, provokerende og stridbar. Sarrazins udtalelse i et interview i oktober 2009 bruges som bevisførelse herfor. ”Tyrkerne erobrer Tyskland på samme måde som kosovo-

albanerne erobrede Kosovo: gennem en høj fødselsrate.” Er man provokerende og stridbar, hvis man fremfører fakta? Der Spiegel konkluderer, at ”Sarrazins bog ikke er nogen overbevisende bog, selv om den overbeviser mange mennesker, hvilket kun er et problem for de etablerede partier.”

Det tyske ugemagasin Focus udkom første gang i januar 1993 som en borgerlig pendant til det venstredrejede Der Spiegel. Focus’ politiske ståsted er både frisindet og nationalkonservativt. Bladet er sammen med TV-kanalen RTL en helle i det tyske medielandskab. Intet skubbes ind under gulvtæppet, og sandhed rangerer højere end politisk korrekthed.

”Ledende socialdemokrater, der befinder sig klasser under Sarrazins intellekt”, hudflettes, alt imedens Angela Merkels nedgørende bemærkninger om bogen får et par kritiske kommentarer med på vejen. Det er derfor ikke underligt, at Thilo Sarrazin midt under mediestormen valgte at give et interview til netop Focus, hvori han bl.a. siger: ”Blot fordi mange anser en tanke for farlig, skal den ikke kunne undertrykkes. Det afgørende er, om den er sand eller ej.” Hans kontrafej pryder forsidebilledet (36/2010) med citatet ”Det er en heksejagt” under overskriften **Statsaffære Sarrazin.** Under mediepostyret kunne Focus’ læsere nyde to stærkt kritiske ledere om mediehetzen på ”kætteren” Sarrazin. Lederskribenten går stærkt i rette med den politiske korrektheds apologeter i Tyskland, som kaldes for ”det tyske sindelagspolitis selvudnævnte vogtere”.

Hovedpersonen selv roses for en virkelighedstro skildring af det, som han har researchet. Politikerne opfordres til i stedet for at overfalde Sarrazin verbalt at bruge de fakta, som han opfører i bogen til at finde løsninger på de berørte områder. ”Sarrazin har via det omfangsrige indsamlede materiale i bogen beskrevet følgerne ved en ukontrolleret indvandring, og han har som ingen anden før ham indskrevet problemet i den offentlige bevidsthed.”

For at bevisføre at Sarrazins tal og statistikker holder vand, og at hans konklusioner er rigtige, lader Focus en række eksperter komme til orde: befolkningsforsker og molekylærbiolog, Reiner Klingholz, befolkningsforsker og demograf, Herwig Birg, politolog og

samfundsforsker, Stefanie Wahl, den jødisk fødte forfatter, politolog og samtidshistoriker Rafael Seligmann, den amerikanske psykolog, adfærdsgenetiker og intelligensforsker Robert Plomin samt den tyrkiskfødte islamkritiker Necla Kelek .

### Sandhedens nødvendighed

Tabuisering af bestemte emner er farligt for et demokratisk samfund, anfører Focus. Hvor ubehageligt det end er for visse grupper, så er der intet, der skal tabuiseres. Borgerne i et frit samfund har krav på at få sandheden at vide, som f.eks. når Sarrazin skriver: ”Ingen anden immigration end den fra muslimske lande har lagt så stort beslag på det tyske samfund i form af sociale ydelser og høj kriminalitet”. Statistikken taler sit eget sprog; ifølge Focus har otte ud af ti gerningsmænd i Berlin med alvorligere forbrydelser på samvittigheden en tyrkisk eller arabisk baggrund.

Sarrazins bog er også et forsvarsskrift for den enkelte borgers personlige ansvar og konservative dyder som pligt, arbejdsomhed og disciplin, men den er ligeledes et angreb på den overfede velfærdstat, som truer med at bryde sammen, hvis ikke den politiske vilje indfinder sig til at sætte den på en kraftig slankekur.

Den offentlige forargelse skyldes ikke denne indsigt, men derimod at Sarrazin har formastet sig til at skrive om integrationsproblemerne med uproduktive og uintegrerbare indvandrere fra den tredje verden, som er en stor byrde for de offentlige kasser. Sarrazin anfører, at ikke kun indvandrere fra muslimske lande er en økonomisk byrde for samfunds-økonomien, ligeså er de dårligt uddannede og mindre begavede etniske tyskere. De to gruppers kvinder, som ofte er på overførselsindkomst, får også flere børn end kvinder fra den tyske middelklasse og de højeste sociale lag, hvilket ifølge Sarrazin afstedkommer en gradvis fordummelse af befolkningen som helhed. Denne udvikling sti-muleres i øvrigt yderligere af den tyske social-lovgivning i form af børnepenge.

Positivt er dog, at indvandrerkvindernes fertilitet er reduceret kraftigt igennem de seneste 20 år. Indvandrerne andel af befolkningen vokser dog stadig som følge af en

fortsat indvandring og en ung befolknings sammensætning iblandt indvandrerne, samtidig med at antallet af etniske tyskere falder pga. en høj alderssammensætning. Som følge heraf gør Sarrazin sig til talsmand for, at Tyskland naturligvis bør have ret til at styre og regulere indvandringen, som det f.eks. er tilfældet i Australien og Canada.

Den tyske boulevardavis *Bild*, som i en vis udtrækning har vist sympati for Sarrazin, offentliggjorde en meningsmåling først i oktober. Ifølge den mener 55% af tyskerne, at landets muslimske befolkning koster det tyske samfund mere, end indvandrerne selv bidrager økonomisk.



Uanset hvor videnskabeligt underbygget bogen er – den er sprængfyldt med tal og statistikker samt henvisninger til videnskabelige undersøgelser til understøttelse for forfatterens argumenter – så beskyttede det ikke imod den medietsunami, der væltede ind over Sarrazin i september. ”Nazikortet” - igen, igen - blev hevet frem for at isolere, stigmatisere og dæmonisere forfatteren. Forargelsen ville ingen ende tage. Forbundskansler Angela Merkel meldte sig også hurtigt i indignationens kor ved at fordømme bogen som ”uacceptabel” og bogens teser som ”ikke særligt konstruktive” endda uden at have læst den.

Da de politiske skriphalse og den journalistiske meningselite havde haft ordet en uges tid først i september, begyndte det at strømme inde med sympatitilkendegivelser fra menigmand i form af læserbreve til aviser og ugemagasiner. Selv menige SPD-medlemmer sendte breve til parti-

centralen med støtte til Sarrazin og med en bøn til partiledelsen om ikke at ekskludere ham, hvilket rent faktisk bevirkede, at partiledelsen begyndte at ryste på hånden.

### Voksende opbakning

Angela Merkel vejrede i de efterfølgende uger opportunistisk stemningen og udtalte midt i oktober: ”Vi har for længe løjet for os selv og sagt, at de nok rejser hjem en dag. Sådan er realiteterne ikke. Den multikulturelle tilgang, at vi bare lever lykkeligt side om side og er glade for hinanden, holder ikke. Multikulturalismen er slået fuldstændigt fejl”. I forbindelse med udtalelsen lovede hun en strammere kurs over for ikke-integrationsvillige ud-lændinge.

På den politiske scene har der været langt imellem de hele eller delvise støtterklæringer til Sarrazin, men af de tunge drenge i tysk politik skal nævnes ministerpræsidenten i Bayern Horst Seehofer, der også er formand for CDUs bajerske søsterparti CSU, og forsvarsminister Karl-Theodor zu Guttenberg (CSU), der i pressen er udnævnt som favorit til at afløse Merkel som forbundskansler.

Førstnævnte foreslog først i oktober et totalt indvandringsstop fra Tyrkiet og arabiske lande samt fra andre fremmede kultur-kredse, hvorefter der lød et ramaskig af indignation. Sidstnævnte bad allerede midt i september pressen og politikere fra alle lejre om at falde ned og slå autopiloten fra og lytte til, hvad Sarrazin havde at sige.

Opbakningen til Sarrazin er først og fremmest kommet fra folkedybet. Af intel-lektuelle, der har bakket Sarrazin op, kan nævnes forfatteren Henryk M. Broder, der udtalte til *Hessische Allgemeine Zeitung*: ”Vi har en tiltagende kløft mellem basis og elite. Jeg har i årevis iagttaget, at det menige folk er klogere end de politikere, der taler i dets navn. Politikerne har stort set taget afsked med virkeligheden. Jeg er fuldkommen på stambordets og det ”dumme” folks side og ikke på den kloge elites”.

Henryk M. Broder leverer også i *Der Spiegel* (36/2010) et glimrende forsvarsskrift for Sarrazins gen-teser, dog mener han, at Sarrazin i stedet for burde have benyttet mindre historisk værdiladede ord som *egenskaber* eller *karakteristika*. Henryk M. Broder gør

tillige gældende, at når f.eks. udseende, sygdomme, rytmisk musikalitet, eksplosive muskelfibre eller fysisk udholdenhed etc. overvejende nedarves i bestemte befolkninger, gør intelligens det følgerigtigt også.

Under mediestormen måtte Sazzarin trække sig fra Bundesbanks direktion efter massivt politisk pres og en månedlig pensionsforhøjelse til 7.000 euro. Han har flere gange afvist at etablere et nyt parti med begrundelsen, at han aldrig har været en politiker i første række og heller ikke har noget ønske herom. Han mener, at han kan fremme sine ideer bedre via bøger, interviews og foredrag end i et politisk parti. Synd og skam må man bemærke, idet stemningen i dette efterår har været til et nyt parti med Sarrazin som en af de førende kræfter. Enkelte meningsmålinger har spået et sådant parti helt op til 20% af stemmerne.

Det er muligvis rigtigt, at et parti med Sarrazins personlighed i spidsen i længden ikke vil være bæredygtigt. Han

er for elitær, for kantet og for konfliktsøgende, og denne erkendelse er han tydeligvis også selv kommet frem til. Men hvorfor så ikke være fødselshjælper for et nyt borgernært centrum-højre parti og efter den første etableringsfase indgå i anden eller tredje gelede? Svaret blæser i vinden.

### Tysk "Geert Wilders-parti"

Midt under mediestormen blev der imidlertid dannet et nyt borgerligt parti, Die Freiheit. Forbilledet er Geert Wilders parti i Holland. To af frontfigurerne René Stadtkewitz og Marc Doll har begge en baggrund i CDU. Førstnævnte blev for nylig ekskluderet af CDUs fraktionsgruppe i Berlins borgerrepræsentation pga. bl.a. nære kontakter til Gert Wilders, som i øvrigt d. 2. oktober holdt en tale i Berlin for Die Freiheits medlemmer.

Vurderet på partiets program, hvor direkte demokrati, folkeafstemninger, ytringsfrihed og borgerlige frihedsrettigheder samt islamkritik spiller en fremtrædende rolle, skulle der være

vælgermæssig grobund for, at partiet næste efteråret kommer ind i Berlins borgerrepræsentation. Målet er at gøre partiet klar til næste Forbundsvalg – sandsynligvis i efteråret 2013.

Kan de to herrer, Stadtkewitz og Doll, som begge er både veltalende og saglige – om end de nok mangler en smule mediemæssig gennemslagskraft – få medieomtale, tilvejebragt et økonomisk grundlag gennem frivillige bidrag og ikke mindst få støtte enten direkte eller indirekte af kendisser, tager de skridtet ind i Berlins borgerrepræsentation, hvilket uvægerligt vil gøre springet ind i Forbundsdagen lettere. Det vil i så fald være ensbetydende med en omkalfatring af hele det politiske landskab i Tyskland med følger for resten af Europa. Alle Tysklands nabolande har store islamkritiske partier, men nu er tiden ved at være moden for Tyskland. Ændres fremmedkursen i Tyskland i islamkritisk retning, må og skal næste skridt være, at repatrieringsprogrammer kommer øverst op på den politiske dagsorden i Europa.

# Europas planlagte islamisering

## 3. Del: Første resumé om islamiseringen af Danmark

Af Michael Mannheimer

Oversættelse: Tomas Kierstein

Muslimere ønsker herredømmet over Europa

Oprensningen af fakta, vedr. islamiseringen af Danmark, kunne således fortsættes så længe man orker. Disse fakta viser tre ting:

For det første, at man, hvis man ser på kriminalitet med rod i religiøsitet blandt alle indvandrere, der er kommet til Danmark, kun kan få øje på en sådan særlig tendens, når det drejer sig om de muslimske indvandrere.

For det andet er det udelukkende muslimske indvandrere, der stræber efter en magtovertagelse i Danmark. Og med magtovertagelse menes der ikke blot en normal overtagelse af regeringsmagten, gennem almindelige demokratiske virkemidler, men derimod en fuldkommen omkalfatring, der sigter på at forvandle

det vestligt-kristne land til et muslimsk Danmark, hvor der styres efter Shari'as regler. Det samme mål forfølges i alle andre lande, hvor muslimer lever som immigranter (a).

For det tredje viser det sig, at Danmarks problem med muslimerne ikke indskrænker sig til Danmark. Samtlige vestlige lande, der huser en nævneværdig islamisk diaspora, kæmper med lignende hvis ikke identiske problemer. For islam er i virkeligheden ikke en religion – og slet ikke "fredens religion" – men derimod en totalitarisme, der i de sidste 1400 år på vellykket vis har forklædt sig som religion.

Det er imidlertid svært at indse, dels på grund af de store huller i de fleste ikke-muslimers viden om islam, og dels fordi det er så svært for den gennemsnitlige godtroende (b) og velmenende dødelige at få sig selv til at tænke den tanke, at der skulle være en så markant undtagelse blandt verdensreligionerne.

Både kristendom, jødedom, buddhisme, hinduisme og taoisme er måske nok mere eller mindre fejlbehæftede. Men i deres kerner er de dog alle langt hen ad vejen tolerante, og de lærer alle uden undtagelse deres tilhængere at forberede sig på det hinsides gennem gode tanker og handlinger.

### Opdragelse indenfor islam er opdragelse til kadaverdisciplin og skrumpeløse drab på "vantro"

Islam udgør undtagelsen: opnåelsen af verdensherredømmet er det højeste mål, som alt andet må underordnes. Det islamiske forbud mod at dræbe gælder kun drab på muslimer, ikke på "vantro".

Den islamiske fred bliver først en realitet i forbindelse med opnåelsen af verdensherredømmet, efter mottoet: først når alle i hele verden tænker og tror som islam vil, bliver der fred i verden. Ligesom kommunismen gik ud fra et urealistisk menneskebillede (ophøjelsen af alle menneskers lighed til doktrin), hvilket ikke mindst var årsagen til dens



sammenbrud, ja til at den nødvendigvis måtte bryde sammen, således er den islamiske tro, på at alle mennesker i sidste ende vil komme til at acceptere det islamiske gudsbillede, fuldkommen urealistisk og rimer overhovedet ikke med homo sapiens nærmest uendelige psykologiske, intellektuelle og kreative mangfoldighed. Menneskearten er langt mere forskelligartet, intelligent, kreativ, kaotisk og ikke mindst uberegnelig, end det fremgår af det arkaiske menneskebillede, som tegnes indenfor religionen islam, der grundlagdes af en analfabet (c). Dar-al-Islam, islams forestilling om en fremtidig verden, hvori alle mennesker er troende muslimer, er blot en urealistisk, ja surrealistisk utopi, der aldrig vil gå i opfyldelse (d).

Men så længe muslimerne stræber efter en sådan verdensorden og dermed kunstigt inddeler menneskeheden i "troende" og "vantro", så længe de føler en gudgiven forpligtelse til evig Jihad mod de "vantros" verden, så længe vil navnet islam være uløseligt knyttet til krig, terror og voldsudøvelse.

Denne vedblivende krig mod ikke-muslimer – Jihad – har islam udråbt til hellig pligt for hver eneste muslim. Med Khomeinis ord:

*"De kristne og jøderne siger, du må ikke slå ihjel. Men vi siger, at drab, når det er nødvendigt, nærmer sig bøn i betydning!"*

Ikke nok med det: islam lokker de, den opfordrer til mord, med en billet til paradiset, hvor jihadisterne angiveligt kan forlyste sig seksuelt med flere dusin jomfruer i al evighed. Og skulle muslimer føle sig ubehageligt til mode over at dræbe "vantro", er der trøst at hente direkte i koranen, hvor der kan findes udfriende ord fra deres gud til brug såvel før som efter et drab:

*"For I har ikke dræbt dem. Allah slog dem ihjel. Og du skød dem ikke, Allah afgav skuddet, idet han viste de troende en stor nåde!"*

Sura 8:17:

Klart udtrykt: ikke nok med at den islamiske guddom, den "barmhjertige", forlanger af sine undersåtter, at de skal slagte de "vantro", han tilbyder også dermed forbunden terapi. Deres guddom overtager personligt ansvaret for mordernes handlinger og sætter dermed

grænser for deres eventuelle posttraumatiske kvaler. En konstruktion, der også har kunnet iagttages i forbindelse med de statsligt sanktionerede masse-mord i den nyere historien (Hitler, Stalin, Mao og Pol Pot): du dræber ikke, det gør jeg, din stat. Du er kun mit værktøj. Som det har vist sig, er det lettere at myrde under dække af at følge ordrer.

**Teil 3: Erstes Resümee zur Islamisierung Dänemarks**

**Muslime wollen die Herrschaft über Europa**

Die Aufzählung von Fakten im Zusammenhang mit der Islamisierung Dänemarks könnte im Prinzip beliebig fortgesetzt werden. Sie zeigen dreierlei:

Zum einen ist festzustellen, dass in punkto religiös bedingter Kriminalität unter Berücksichtigung aller nach Dänemark gekommenen Migranten ausschließlich die muslimischen Migranten auffällig werden.

Ingen anden verdensreligion har en så perfid morkultur, ingen anden verdensreligion forpligter på systematisk vis sine tilhængere til at dræbe uskyldige mennesker med en anden tro, ingen anden verdensreligion har en så djævelsk konstruktion – som en generalabsolution for mord, udført af sine tilhængere – nedskrevet i sine hellige skrifter. For at stille det på spidsen: hvis der fandtes en Satan, så hed hans religion islam og hans profet Muhammed.

Islam er lige præcis det religiøse skrækscenarium, som den almindelige dødelige hverken kan forestille sig – eller vil indrømme overfor sig selv – eksisterer. Fra barnsbens opdrages islams tilhængere til systematisk og uden skrupler at dræbe ikke-muslimer. I koranen alene opfordres der 206 steder til både drab på "vantro" og til udbredelse af troen ved hjælp af vold – hvilket fundamentalt adskiller denne "hellige" bog fra alle de øvrige verdensreligioners hellige bøger. Yderligere 1800 steder i Hadith og Sunna kan muslimerne læse Muhammeds opfordringer til det samme.

**Facit:**

Indenfor alle religioner findes der dårlige mennesker. Men for at lave et godt menneske om til et dårligt, kræves der en religion som islam.

Man kan ikke gentage det tit nok: I Europa er der ingen nævneværdige problemer med hinduistiske, buddhistiske, jødiske eller kristne indvandrere. Det europæiske indvandrerproblem hedder islam. Trods dette snart længe kendte og uafviselige faktum, er muslimernes talsmænd uovertruffent dygtige til at få de indvandringsproblemer, de selv har skabt, dækket ind under den almene

betegnelse "udlændingeproblematik". Men kendsgerningerne siger noget andet: fjernede man alle de forbrydelser fra den danske (og den øvrige europæiske) kriminalstatistik, der begås af muslimer, ville indvandringsproblemerne have en ganske anden og meget mere fredelig karakter.

Begrebet religionsfrihed trænger i højeste grad til at tænkes igennem på ny. Hvis en religions tekster, dens indholdsmæssige fundament og/eller dens profets/profeters udtalelser strider så eklatant imod FN's menneskerettighedserklæring, som tilfældet er med islam, bør dens status som religion ophæves ved en højesteretsdom.

Ellers vil enhver tænkelig menneskelig uret kunne legitimeres, hvis den begås i en anerkendt religions navn og dermed sker under religionsfrihedens beskyttelse. At det ikke går, har været almindeligt anerkendt over hele verden siden oplysningstiden (Undtagelse: i de islamiske stater).

Det kan ikke længere tillades islam at sætte retsstaternes historisk fremvoksende retsordninger ud af kraft, som det for længst er sket i de fleste vestlige lande. Vi kan ikke længere acceptere, at religionsfriheden har forrang over Grundlovens (Forfatningens) regler, for fremtiden må det derimod stå fast:

**At Grundloven står over religiøse retsordninger! Og det uden undtagelser.**

**Noter:**

- a) Hvilket behandles i andre af mine (Mannheimers, red.) essay.
- b) I ordets positive betydning, der ikke har med selvretfærdig politisk korrekthed at gøre.
- c) Muhammed kunne hverken læse eller skrive.
- d) Man behøver blot at tænke på den interne konflikt indenfor islam, mellem sunni- og shiamuslimer.

4. og sidste del af Michael Mannheimers essay bringes i næste nummer af Danskeren.

# Ghettoer:

## Det har ikke skortet på advarsler

Det skortede ikke på advarsler, da de såkaldt ansvarlige politikere etablerede ghettoer i stort set alle større byer i Danmark.

Ikke blot Den Danske Forening advarede. Mange socialdemokratiske borgmestre advarede også, - men forgæves. Et flertal blandt de politikere, som vælgerne havde sat ind på Christiansborg, ønskede at etablere et farverigt multietnisk samfund, og det gjorde de så.

I dag står de samme politikere på hovedet af hinanden med planer for, hvordan de store problemer, som de selv har skabt, skal løses.

Hverken planerne fra "rød stue" eller "grøn stue" kan løse problemerne. Planerne om nedrivning af mønsterbyggerier som f.eks. Tingbjerg vidner om mangel for forståelse for problemernes årsag. Der er ikke noget i vejen med bygningerne. Der er noget i vejen med de beboere, som ansvarsløse politikere har installeret i dem.

Den eneste plan, som kan løse problemet, blev fremsat af Dansk Folkeparti tilbage i 1999, da partiet krævede hjemsendelse af såvel ballademagere som deres familier.

Dette forslag er i god harmoni med de belæringer om indvandrernes "vidunderlige familiesammenhold, som danskerne kan lære en masse af", som politikere og deres foretrukne "eksperter" lokkede med, da masseindvandringen blev iværksat.

Hvordan skulle familier med et sådant sammenhold kunne nænne at lade et enkelt kriminelt familiemedlem forlade landet alene?

Påstande om, at ballademagerne forældre ikke har styr på deres børn, holder ikke. De har alt det styr, de ønsker at have. Hvis en datter af et muslimsk familieoverhoved vover at etablere nærkontakt med en "vantro" dansker, kan hun være nogenlunde sikker på at blive straffet med døden.

Det krænker ikke familiernes ære, hvis sønnerne banker danskere til invalider, men det krænker deres ære, hvis en datter optræder venligt overfor en af de forhadte "vantro".

Muslimerne har al den styr på deres børn, som de ønsker at have!

HV



*Paris: En indfødt franskmænd belæres om det multietniske samfunds velsignelser*

## Jerndørene i Ballerup

*Af Erik Christiansen, beboer i almennyttigt bolig*

Der kom brev fra bestyrelsen i den hidtil velfungerende almennyttige boligforening i Ballerup. Brevet fortæller, at der kommer nye døre i boligblokkens kældre. Jerndøre.

Er det noget at bekymre sig for? Ud over at udgiften er så stor, at udskiftningen til jerndøre med briknøgler og computernoteret adgang og andet sikkerhedsudstyr må fordeles over to år. Udgiften skal naturligvis betales af beboerne, 100 %.

Dørenes opsætning vil givet blive fulgt med de smukkeste erklæringer om den fremskredne alder for de hidtidige døre af træ og glas. Nej, beboerne ved bedre. Politikerne har gennem snart et par generationer tilladt en indvandring fra lande med helt andre kulturer og værdier og har anbragt dem i almennyttigt boligbyggeri. Problemerne er blevet fortiet og i nogle tilfælde kriminaliseret at fremføre. Det er jo også nemt. Politikere bor ikke i almennyttigt boligbyggeri med utilpassede fremmede.

Politikere fra højre til venstre bor

overhovedet ikke i almennyttigt boligbyggeri. De betragter det almennyttige boligbyggeri som en bekvem social losseplads, hvor nogle af beboerne endda i vid udstrækning selv betaler meromkostningerne. En effektiv vej til lossepladsen er at fylde lejlighederne i hidtil velfungerende almennyttige boligområder med problemfamilier, der hurtigt fordriver de velfungerende, så flere problemfamilier kan flytte ind osv ... så ghettoområderne vil sprede sig ... nej, her skal ikke bruges lignelser fra alvorlige sygdommes verden, men det ligner.

Ghetto-verdenen fuldstændiggøres, ved at danskerne i området som nævnt fordrives ved indbrud, overfald, elendige skoler. Hvem føler sig tryk ved at bo et sted, hvor hjerteambulancen skal vente på eskorte af to politibiler, før den vover sig ind i området - og så alligevel bliver angrebet?

Vi vender tilbage til jerndørene i det sociale boligbyggeri. Som beboer opfatter man signalet i brevet om jerndørene. Nu kommer de! I fuldkommen afmagt vil politikere flytte beboere - læs: Ustyrlike indvandrere - fra ghettoområ-

der til hidtil velfungerende socialt boligbyggeri som dette i Ballerup.

Det er ikke lang tid siden, at omkring 800 påsatte brande flammede op over landet inden for en uge, uden nogen rigtig har vovet at efterforske baggrunden. Kældrene i byggeri med mange indvandrere har det med at bryde i brand. Beboernes ishus og skolen i boligområdet i Ballerup er allerede brændt af, ligesom biler og knallerter og en del andet.

Det er derfor umådelig klogt, at afdelingsbestyrelsen allerede nu sætter jerndøre op i kældrene, og nådigt fordeler omkostningerne over to år. Det er stadig billigere end at få ejendommene helt brændt af.

Rimeligst ville det være at sende problemfamilierne hjem, frem for at sende dem videre til andre boligområder. Det er forholdsvis nemt at vinke farvel til de værste familier, da de største uromagere ikke har fået dansk statsborgerskab, bl.a. pga. kriminalitet.

Nu håber vi bare at få jerndørene i Ballerup sat op i tide. Vi betaler selv for dem, 100 %, ligesom for alt andet i en fejlslagen indvandringspolitik.

Borgmester Per Madsen, Ishøj:

# Om indvandrere og flygtninge i Danmark

Danskeren  
Februar  
1989

Den 7. november 1988 holdtes et møde i København for en mindre kreds af socialdemokrater, hvor Per Madsen talte om ovennævnte emne. Nogle af Den Danske Forenings medlemmer deltog i mødet og optog et kort referat af hovedpunkter i talen. Referatet har været forelagt Per Madsen til rettelse og godkendelse og bringes med hans tilladelse her.

1960'ernes flugt fra land til by skabte efterspørgsel på boliger. Derfor blev der bygget kraftigt i Ishøj Kommune, men da mange lejligheder var svære at få udlejet, fordi de lå for langt væk fra byen, gik priserne ned, og en broget flok strømmede til. Det var i de år, Danmark tog gæstearbejderne ind.

Imidlertid havde Holland, Tyskland og Frankrig også brug for fremmed arbejdskraft, og da de havde været før ude end Danmark, havde de taget de bedst uddannede. Tilbage til os var landarbejdere, der hidtil havde været oksedriver og æseltrækere. Ingen havde naturligvis skolegang ud over 5-7 år.

Man forventede naturligvis, at disse fremmede, som for en stor del var muslimer, ville opføre sig som alle andre, der i historiens løb var kommet til landet, men vi tog fejl. For muslimer hverken kan eller vil integreres. En af vanskelighederne for tyrkerne er først og fremmest, at en tyrker skal søge om at slippe sit borgerskab i Tyrkiet. Desuden skal tyrkeren aftjene sin værnepligt i Tyrkiet (eller betale 15.000 DM), og den tyrkiske stat ønsker at bestemme over tyrkiske borgere til 6. generation. Men 90% af muslimerne vil slet ikke være danskere ej heller lære det danske sprog, hvilket de jo heller ikke behøver, når de bor i ghettoer.

Tyrkiet eksporterer 60.000-70.000 borgere årligt.

Mange tyrkere ser på håndens arbejde med foragt, medens handel er højt estimeret.

Der er mange arbejdsløse indvandrere og de dårlige sprogkundskaber bevirker, at arbejdsløshedsunderstøttelse og sociale hjælpemuligheder er det eneste familierne har at klare sig med.

I det hele taget giver det høj status at komme til Danmark. Man skal bemærke, at de sociale hjælpemuligheder giver her ligeså meget som en lærerløn i Tyrkiet.

Tyrkerne har en udtalt sans for penge. Ikke alene kender de den danske bistandslov bedre end vi selv, men de forlanger også penge for at lade deres kvinder deltage i sprogkurser o.l. Tyrkerne er i det hele taget mest interesserede i vor sociale understøttelse.

Muslimerne er kendte for at nærbeslægtede gifter sig, og man har i udlandet konstateret specielle sygdomme med meget uhyggelige konsekvenser. Per Madsen gik ikke i detaljer, men henviste til oplysninger fra »Ugeskrift for læger«.

Muslimerne lever på middelalderstadiet med en nedgøring af kvinder og kvindekulturen, som er uhørt i dette land. Der handles med kvinder, som var det kvæg, og kvinder prygles og mishandles. Per Madsen har været vidne til sidstnævnte, og han udtaler, at man ikke længere kan lukke øjnene for disse enorme uhyrligheder. Per Madsen siger, at han ikke kan acceptere, at det, kvindebevægelsen og Socialdemokratiet har kæmpet for, bombes flere hundrede år tilbage.

Også på undervisningsområdet er der store problemer med de muslimske familier. Det er for eksempel almindeligt, at børn i 6., 7. og 8. klasse holdes hjemme efter en sommerferie til langt ind i september. Dette kræver ekstraundervisning, men her har lærerne på det sidste erklæret, at de ikke repeterer det, indvandrerbørnene er kommet bagefter. Kontakt med forældre findes meget sjældent.

Muslimerne negligerer det danske samfund og dets regler på de fleste områder og har kun hån tilovers for danskere. Vi er æreløse, respektløse.

Den største ulykke i en muslimsk familie er, hvis et medlem gifter sig med en dansker.

Folkevandringen sker ved familiesammenførsler. Alle under 18 og over 60 år kan komme hertil, hvis bare der eksisterer en eller anden familiesammenhæng. Hertil kommer ægtefæller, der i øvrigt ikke registreres som udlændinge. Man kender således ikke tallene på alle. Blot ved man, at tyrkerne er fordoblet på 9 år. Alt i alt gøres der en stor indsats for at skjule sandheden for de

danske borgere. Og udviklingen viser, at nu går det meget stærkt.

I Ishøj Kommune er der i 1988 ca. 3.000 personer af fremmed herkomst. Nogle af dem fordeler sig, som følger:

1500 tyrkere  
100 marokkanere  
321 pakistanere  
112 jugoslavere

Af disse grupper er der særlige vanskeligheder med de to førstnævnte.

Til ovennævnte grupper kommer så chilenerne og vietnamesere m.fl.

Per Madsen finder det urimeligt at sammenligne denne invasion af fremmede med tidligere tiders indvandring til Danmark. Siden 1700-tallet er der således kommet ca.:

700 hollændere  
500 huguenotter  
3000 polakker  
800 ungarere  
et stort antal smålændinge.

Man regner med ca. 10.000 mennesker på 300 år.

Flygtningebegrebet bliver brugt som murbrækker for indvandringen. De såkaldte flygtninge kan sågar ofte skaffe den fornødne dokumentation fra myndighederne i deres hjemlande, hvis det danske politi forlanger det. Der foregår altså en korrespondance mellem flygtning og hjemlige myndigheder.

Per Madsen har adskillige gange forsøgt at gøre opmærksom på vanviddet over for Socialdemokratiet, men har mødt vrede både hos Anker Jørgensen og Auken. Sidstnævnte arbejder endda på at få igennem, at vi skal tage endnu flere.

Per Madsen og mange andre vil ændre familiesammenføringsreglerne og kræve:

- betinget opholdstilladelse
- integrationskursus på 2 år med efterfølgende eksamen
- anskaffelse af bolig før sammenføring
- arbejdstilladelse

Per Madsen sluttede med at love os, at det så meget sort ud og endda meget værre, end vi gør os forestillinger om. Og når vore grænser forsvinder i '92, vil vi komme til at se ting, vi aldrig har set før. Men han har fået ørerne i maskinen, som han siger, fordi han siger, som det er.

1  
START

På torvet står  
et stort flot  
juletræ. + 1<sup>0</sup>

ARLA holder  
julefest for alle  
ansatte. + 1<sup>0</sup>

47

48

49

50

2

5

6

46

3

4

7

45

**JULETERN**  
Hjælp julemanden med at tage tur  
i Danmark. Brug ludobrikker og  
Placer en lille pebernød på 0<sup>0</sup> i ter  
der på et felt med fede typer, flyt  
som det er angivet i teksten. Når  
termometeret. Står det på plusgr  
Står det på 0 eller minus, bliver  
Den, der kom først i mål, får peb

8

44

11

10

9

43

42

12

IKEA har af-  
skaffet julefro-  
kosten. - 1<sup>0</sup>

Pædagoger vil ikke  
klippe julehjerter  
med børnene. - 1<sup>0</sup>



41

13

I gågaden synger  
Frelsens Hær julen  
ind. + 1<sup>0</sup>

Den første sne  
skaber jule-  
stemning. + 1<sup>0</sup>

40

14

35

36

37

38

39

15

34

Du bliver stenet ud af Gel-  
lerupparken, da du vil un-  
dersøge stemningen. - 1<sup>0</sup>

En præst påstår, at  
der ikke findes  
julenisser. - 1<sup>0</sup>

16

33

32

28

27

17

I børnehaven må  
der ikke pyntes  
med julegrise. - 1<sup>0</sup>

31

30

29

Bedstefar fortæller  
juleeventyr. + 1<sup>0</sup>

26

18

19

20

21

22

23

24

25



**0**

**51**

**52**

**53**

**54**

**55**

**56**

**57**

**58**

**59**

**60**

**61**

**62**

**63**

**64**

**65**

**66**

**67**

**68**

**69**

**70**

**71**

**72**

**73**

**74**

**75**

**76**

**77**

**78**

**79**

**80**

**81**

**82**

**83**

**84**

**85**

**86**

**87**

**88**

**89**

**90**

**91**

**92**

**93**

**94**

**95**

**96**

**97**

**98**

**99**

**100 MÅL**

**Thermometer**  
 Temperaturen på julestemningen er som en terning.  
 Rul termometeret. Når en spiller lander på et tal, kaster han eller hun terningen. Hvis den falder på et tal, der er allerede besat, bliver det helt sikkert jul. Hvis den falder på et tal, der er ledigt, bliver det sikkert jul alligevel.  
 Hvis den falder på et tal, der er allerede besat, bliver det helt sikkert jul alligevel.  
 Hvis den falder på et tal, der er ledigt, bliver det sikkert jul alligevel.  
 Hvis den falder på et tal, der er allerede besat, bliver det helt sikkert jul alligevel.  
 Hvis den falder på et tal, der er ledigt, bliver det sikkert jul alligevel.

Din "kane" bliver brændt af, da du vil undersøge stemningen i Vollsmose. - 1<sup>0</sup>

Far, mor og børn bager julekager sammen. + 1<sup>0</sup>

Hele familien tager sammen i skoven for at fælde juletræ. + 1<sup>0</sup>

Den Danske Forening modtager ekstra julebidrag. + 1<sup>0</sup>

Guirlanderne er forsvundet i det tidligere arbejderkvarter. - 1<sup>0</sup>

Der er ild i juletræet, og "unge" smider sten efter brandbilen. - 1<sup>0</sup>

Christiania holder jul for enlige. + 1<sup>0</sup>

Magasin har afskaffet julekrybben. - 1<sup>0</sup>

Der serveres halalkød i børnehaven. - 1<sup>0</sup>

Du må flygte fra "unge" i Mjølnerparken. - 1<sup>0</sup>

Skolebørn går i luciaoptog på ældrecentret. + 1<sup>0</sup>

Oldemor på ældrecenteret hentes hjem til julefest. + 1<sup>0</sup>

Der synges salmer og sanges og danses omkring juletræet. + 1<sup>0</sup>

# En europæisk helt: Jan Sobieski

Af Harry Vinter

Efter serbernes nederlag på Solsorte-sletten (Kosovo) i 1389 og Konstantinopels fald i 1453 underlagde de sejrtrige tyrkiske hære sig hurtigt hele Balkan, som efterfølgende kom til at henligge i muhamedansk mørke i flere hundrede år, mens resten af Europa udviklede sig.

I 1529 løb tyrkerne storm på Wien, som imidlertid holdt stand. Den muslimske hellige krig imod Europa holdt derpå pause i mere end 100 år.

I 1682 var tyrkerne igen parate til stormløb mod Europas hjerte. I august 1682 sendte Sultan Mehmet IV en krigserklæring til Østrigs konge Leopold, som han beordrede til at ”*afvente Vor ankomst til Wien, hvor vi vil hals-hugge Dem, hvorpå vi vil udrydde alle Deres tilhængere. Både børn og voksne vil blive udsat for den grusomste tortur, før de møder den mest forsmædelige død.*”

I de følgende måneder forberedte østrigerne sig på angrebet. De søgte hjælp fra andre centraleuropæiske lande og indgik blandt andet en aftale med Polens konge Sobieski om gensidig hjælp ved angreb på henholdsvis Krakow og Wien.

Den 14. juni 1683 nåede den tyrkiske hær på 150.000 mand frem og påbegyndte belejringen af Wien. Forrest i belejringsstyrken var - vanen tro - janit-

*I serien om europæiske helte, som kæmpede imod muhamedanernes gentagne forsøg på at underlægge sig Europa, har vi tidligere præsenteret Karl Martell, Holger Danske, Skanderberg og Vlad Dracula.*

sharkorpset, som bestod af mænd, som med raffineret ondskab var blevet bortført fra deres kristne familier som børn for at blive opdraget til at bekriige deres egne som voksne.

Belejringshæren blev ledet af storvizir Kara Mustafa Pasha.

Kong Leopold havde forinden trukket sig tilbage til Linz med den østrigske hærs hovedstyrke og 80.000 indbyggere, som ønskede at forlade byen. Tilbage i Wien var kun en styrke på 11.000 soldater og 5000 borgere og frivillige. Til gengæld var byens befæstning stærk og bestykket med nye kanoner.

Tyrkerne opfordrede kommandanten for forsvarsstyrken, Ernst Rüdiger Graf von Starhemberg, til at overgive sig. Få dage før havde man i Wien fået efterretninger om, hvordan indbyggerne i Perchtoldsdorf var blevet slagtet, efter at de havde overgivet byens nøgler til tyrkerne. Så der var ingen tvivl om, at svaret blev et nej.

Østrigerne havde ryddet landskabet omkring byen for huse og bevoksning, så der var nemt at beskyde angribere.



Jan Sobieski

Tyrkerne gav sig derfor til møjsommeligt at grave sig frem imod byens mure for at placere sprængstof under dem. Det tog tid, og imens begyndte fødeknapthed og sygdomme at tære på byens forsvarere.

I begyndelsen af september sprængte tyrkerne de første huller i byens befæstning. Den 8. september nåede tyrkiske styrker indenfor Wiens ydre befæstning. Nu var situationen desperat for byens sultne og syge forsvarsstyrke, som forberedte sig på at måtte kæmpe en sidste kamp i byens gader.

Endelig d. 12. september nåede undsætningen frem.

Undsætningsstyrken bestod foruden af Østrigs egen hær af styrker fra flere tyske lande og af styrker fra Polen. Pave Innocense XI gav styrken sin velsignelse. Ludvig XIV af Frankrig undslog at hjælpe og benyttede i stedet anledningen til at angribe byer i Sydtykland.

Kommandoen over den forenede kristne hær havde polens konge Jan III Sobieski, som nu holdt sit løfte om at komme Wien til undsætning.

## Jan III Sobieski

Jan Sobieski blev født i 1629 i den lille by Olesko, som ligger i det nuværende Ukraine. Hans far var højtstående embedsmand i Krakow. Hans mor var af adelig slægt.

Efter afsluttet uddannelse ved univer-



Wien i midten af 1600-tallet

sitetet i Krakow rejste han i mere end to år sammen med sin bror rundt i Vesteuropa, hvor han mødte flere af tidens store magthavere. I 1648 meldte han sig til hæren i det daværende polsk-litauiske statsforbund. Han blev kommandør for en kavalerienhed og deltog blandt andet i træfninger imod svenskerne, som invaderede det nordlige Polen-Litauen i 1655-1660.

En overgang var Jan Sobieski i Istanbul som udsending for den polsk-litauiske konge. Han benyttede lejligheden til at studere tyrkiske militære traditioner og taktik.

I de følgende år deltog Jan Sobieski i flere krigshandlinger – blandt andet imod kosakkerne, hvorunder han gradvist avancerede til general over den samlede polsk-litauiske hær.

I årene 1672-76 udkæmpede han flere slag mod tyrkerne, som han i 1673 tilføjede et knusende nederlag ved Khotyn. Samme år døde Kong Michael I af Polen-Litauen, hvorefter Jan Sobieski blev leder af statsforbundet. I 1676 blev Jan Sobieski kronet som konge med navnet Kong Jan III Sobieski.

Jan Sobieski vidste udmærket, at det kun var et spørgsmål om tid, før tyrkerne igen ville støde frem imod Europas hjerte. Han anså det derfor for klogt at gå dem i møde på god afstand af Polen og i forbund med andre europæiske lande – vel vidende, at Polen-Litauen



Polske "bevingede" husarer

alene ikke ville være i stand til at modstå et større tyrkisk angreb.

Han tilsluttede sig Pave Innocent XI's Hellige Alliance til forsvar for kristendommen og arbejdede på at skabe en enig front imod de tyrkiske aggressorer. Hans mål var at skabe en forenet styrke, som kunne drive tyrkerne ud af Europa.

Da tyrkerne nærmede sig Wien syd fra i juni 1683, satte Jan Sobieski sin hær i bevægelse imod Wien nordfra. Han overtog kommandoen over den samlede hær af østrigske, tyske og polske styrker, som i begyndelsen af september gjorde sig klar til at undsætte den indsluttede by.

### Slaget om Wien

Allerede kl. 4 om morgenen d. 12. september gik tyrkiske styrker til angreb på undsætningsstyrkerne, før de var kommet på plads. Samtidig forstærkede tyrkerne muldvarpearbejdet med at sprænge Wiens forsvarsværker for at kunne få soldater ind i byen, før undsætningsstyrkerne kunne nå frem. Inde fra Wien gravede forsvarshæren tunneller ned til de angribende tyrkere for at forhindre dem i at placere sprængladninger. Nogle gange lykkedes det at forhindre sprængning - andre gange ikke.

Tyrkernes angreb på undsætningshæren blev vist tilbage, og nu angreb østrigsk infanteri fra vest, mens tysk infanteri gik til angreb fra nord og polsk infanteri angreb fra øst.

Imens infanterislaget bølgede, opstil-

lede Sobieski sine kavaleristyrker på bakkerne omkring byen.

Klokken 5 om eftermiddagen satte 20.000 kavalerister sig i hastig bevægelse ned ad bakkerne. Forrest red Sobieski omgivet af 3.000 "bevingede" husarer. Se billedet til venstre.

Rytterhæren styrede direkte imod den tyrkiske lejr, hvor forsvaret brød totalt sammen.

Tyrkerne var på vild flugt, men de tog sig tid til at dræbe alle deres fanger med undtagelse af nogle få adelige, som de tog med som gidsler.

Tyrkerne mistede ca. 15.000 mand under slaget. De kristne styrker kun ca. 4.000.

Efter slaget sagde Sobieski med en omskrivning af Cæsar: "veni, vidi, Deus vicit" - jeg kom, jeg så, Gud sejrede.

### Efter slaget

Før slaget ved Wien stillede Jan Sobieski sine soldater under Jomfru Marias beskyttelse. I taknemmelighed over sejren over muhamedanerne gjorde Pave Innocent XI den 12. september til festdag for Jomfru Maria, hvilket den har været siden. Desuden blev den polske kronede ørn indsat i det pavelige våbenskjold.

Glæden var stor i hele Europa. I Paris bage en baker en ny slags brød i halvmåneform for at fejre sejren over den tyrkiske halvmåne. Det er det brød, vi i dag kender som croissant – måne i tiltagende.



Den tyrkiske hærs leder Kara Mustafa Pasha. Han blev henrettet som straf for at have tabt til de vantro



Mindeplade i Kahlenberg Kirke

Glæden fik ikke Wiens kommandant til at hvile på laurbærrerne. Han beordrede straks Wiens ødelagte forsvarsværker udbedret. Tyrkerne kunne vende tilbage. Men det gjorde de ikke, før de 300 år senere troppede op som "gæste-arbejdere".

Sobieski vandt senere samme år endnu en sejr over en tyrkisk hær, men han opnåede ikke at få dem smidt ud af Europa. Det lykkedes ikke før i slutningen af 1800-tallet, da Balkans undertrykte folkeslag kæmpede sig fri med hjælp fra russiske styrker. Næsten. For England truede Rusland med krig, hvis de befriede Istanbul/Konstantinopel, som på den tid stadig havde kristent flertal. Takket være England er byen og dens opland i dag ikke græsk, men tyrkisk.

Den. 25. december fik storvizir Kara Mustafa Pasha sin straf for at have tabt til de vantro. Han fik en silkesnor lagt omkring halsen, som derpå blev strammet, ved at flere janitsharer rykkede i hver ende.

Jan Sobieski døde i 1696. Han ligger begravet i Wavel Katedralen i Krakow, hvor hans dronning også blev begravet efter sin død.

Karl Martell bør huskes som den, der afværgede islams erobring af Europa fra vest.

Sobieski bør huskes som den, der afværgede islams erobring af Europa fra øst.

Hvem skal mon huskes for at have afværget islams angreb indefra?

Skal du?



Kilder:

[http://en.wikipedia.org/wiki/Battle\\_of\\_Vienna](http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Vienna)

[http://en.wikipedia.org/wiki/John\\_III\\_Sobieski](http://en.wikipedia.org/wiki/John_III_Sobieski)

<http://forums.military.com>

<http://www.historyofjihad.org/austria.html>

# Blodskat

**I sin nobelprisbelønnede roman "Broen over Drina" fra 1945 beretter historikeren Ivo Andric, hvordan det gik til, når tyrkerne opkrævede skat i form af børn fra de undertvunge kristne folkeslag. Børnene blev derpå opdraget til at bekriige deres egne - først og fremmest som krigere i Janitsharkorpset.**

Den novemberdag nåede et langt tog af belæssede heste frem til Drinas venstre bred og standsede for at overnatte. Janitsharernes skatteopkræver var på vej tilbage til Istanbul med sit bevæbnede følge efter at have været rundt i landsbyerne i det østlige Bosnien for at samle det antal kristne børn sammen, der krævedes som blodskat.

Der var gået seks år, siden man sidst havde opkrævet denne blodskat, og der havde derfor denne gang været nok at vælge imellem. Uden vanskelighed fik man fat i det nødvendige antal sunde, velskabte og intelligente drengebørn mellem 10 og 15 år, til trods for at mange forældre havde skjult børnene i skoven eller havde instrueret dem i, hvordan de skulle spille halvtossede eller lade som om de haltede. De klædte dem i laser og pjalter og smurte dem ind i snavs for at undgå opkræverens blik. Nogle havde endda skadet deres egne børn ved at hugge en finger af.

De drenge, skatteopkræveren havde udvalgt, blev nu sendt af sted på små bosniske heste i en lang karavane. På hver side af hestens ryg hang der en flettet kurv, og i hver kurv var der anbragt en dreng, der havde sin lille bylt og et stykke kage, som var det sidste, han havde fået med sig hjemmefra. Fra disse gyngende og knirkende kurve stak drengenes friske, men forskræmte hoveder op. Nogle så roligt tilbage over hestens ryg mod den hjemlige egn så længe som overhovedet muligt. Andre spiste og græd på samme tid. Andre sov med hovedet lænet mod sadlen.

I nogen afstand fra de sidste heste i denne specielle karavane kom børnenes forældre og slægtninge i spredte grupper. De fulgte forpustede efter deres børn, som nu blev ført bort for altid. I det fjerne land ville de blive omskårne ligesom tyrkerne. De skulle glemme deres tro, deres land, deres herkomst og tilbringe livet i janitsharkorpset eller i en anden form for tjeneste for tyrkerne. De fleste af slægtningene var kvinder, først og fremmest mødre, bedstemødre og søstre til de røvede børn. Når de kom for tæt på, spredte opkræverens ryttere

dem med piskeslag og jeg hestene imod dem under højlydte eder. Kvinderne for fra hinanden og skjulte sig i skoven nær ved vejen, men lidt efter vovede de sig frem igen og fulgte efter karavanen, mens de med tårer i øjnene anstrengte sig for endnu en gang at få et glimt af barnets hoved. Navnlig mødrene var hårdnakkede og udholdende. De løb af sted uden at ænse, hvor de stod eller gik. Hysteriske og forpjuskede med blottede bryster glemte de alt omkring sig og hylede og jamrede som over en afdød. Andre klagede sig, som var de gået fra forstanden. De skreg, som blev deres kød flænget af fødselsveer og for blændede af tårer ind i rytternes piskeregner og besvarede blot piskeslagene med det meningsløse spørgsmål: "Hvor fører i ham hen? Hvor fører I ham dog hen?"

Nogle prøvede at kalde på deres dreng, for ligesom endnu en gang at give ham noget med på vejen, et sidste råd eller en sidste formaning - alt, hvad der overhovedet kunne udtrykkes i et par ord.

Rade, men dreng. Glem nu ikke din mor!

Ilija, Ilija, Ilija! råbte en anden og søgte fortvivlet det kendte, kære hoved med blikket, mens hun uafladeligt gentog navnet, som ville hun indprente det for barnet, før det i løbet af nogle dage for altid ville blive taget fra ham.

Men vejen er lang, jorden stenet og deres kræfter var små, mens osmannerne var mægtige og ubarmhjertige. Lidt efter lidt sakkede kvinderne bagud. Udmattede af den lange vandring, jaget bort af piskeslag opgav først den ene og så den anden det nytteløse forehavende, og her ved færgestedet måtte selv de mest udholdende give op. Nu kunne de sidde roligt på bredden og græde, for ingen jeg dem bort mere. Der ventede de som forstenede, ufølsomme overfor sult, tørst og kulde, lige til de på den anden flodbred endnu engang så den langstrakte karavane af heste og ryttere, der snoede sig af sted op mod Dobrun. En sidste gang mente de at kunne se deres barn, før det forsvandt for deres øjne for altid.



# Devsirme

Devsirme er tyrkisk og betyder at plukke - f. eks. æbler.

I det Ottomanske Rige blev børn af ikke-muslimer "plukket" til at tjene deres muslimske undertrykkere.

Drengébørn af "vantro" blev først og fremmest udskrevet til krigstjeneste imod de "vantro".

Pigebørn blev udskrevet til sex-slaveri i haremerne.

Slaveudskrivningen fortsatte helt op i vor tidsalder, hvilket kan ses af nedenstående foto af en tyrkisk skatteopkræver og hans skatteopkrævning.

Drengene er formodentlig blevet krigere. Pigen formodentlig sex-slave.

Henry Morgenthau, som var USA's ambassadør i Tyrkiet fra 1913 til 1916, beretter, at slavehandel var en del af forretningslivet i Istanbul. Under massakrerne på de kristne armeniere blev armenske piger handlet for kun 80 cent pr. stk.

Under indtryk af sådanne historiske erfaringer er det ikke underligt, at serberne af alle kræfter modsatte sig muslimsk herredømme i Bosnien og Kosovo, da Jugoslavien brød sammen i 1990-erne.

Det kan derimod undre, at vestlige lande inkl. Danmark bekæmpede serbernes kamp for friheden.



Tyrkisk skatteopkræver med den opkrævede skat: tre kristne børn

# Terror skaber ny industri



## Regeringer verden over investerer i år 850 mia. kr. på sikkerhed

Terror nødvendiggør store udgifter, som burde være overflødige.

"National sikkerhed er det nye store indsatsområde for regeringer og virksomheder over hele verden og udgør et langt mere stabilt marked end den traditionelle forsvarsindustri, der fremstiller krudt og kugler, kampfly og andet militært udstyr." Det oplyser dagbladet Børsen i en artikel 5/10 2010.

Markedet for sikkerhedsudstyr og antiterrorudstyr er eksploderet siden angrebet på Twin Towers i New York i 2001. I år forventes regeringer verden over at spendere 850 mia. kr. på nationale sikkerhedsløsninger. Udgifterne vil vokse i årene fremover og forventes at udgøre 1500 mia. i 2019.

Også danske virksomheder har "glæde af" terrortruslen. Et af dem er Terma, som hidtil har haft en niche som producent af elektronisk udstyr til kampfly. I 1990'erne opstod et nyt marked, da illegale flygtninge begyndte at strømme til Spanien ad søvejen. Terma producerer nu sensorer til kystovervågning og sidder i dag på to tredjedele af verdensmarkedet.

Et andet dansk firma, som nyder godt af terrortruslen, er Cryptomatic, som er underleverandør til producenter af biometriske pas. Biometri gør det muligt at foretage en sikker identi-

fikation af mennesker ved hjælp af fingeraftryk og genkendelse af øjets iris.

## Sikkerhedsklynge

Danske virksomheder, som beskæftiger sig med sikkerhedsudstyr, afholdt i september en konference, hvor de gik sammen i et netværk. Netværket blev etableret indenfor rammerne af den eksisterende organisation CENSEC, Center for Defence, Space and Security. CENSEC har cirka 80 medlemmer af hvilke omkring halvdelen nu indgår i det nye netværk af virksomheder indenfor national sikkerhed - homeland security, som det benævnes internationalt.

Stiftelseskonferencen i september blev åbnet af den allesteds nærværende tidligere chef ved Politiets Efterretningstjeneste, Hans Jørgen Bonnichsen. Han omtalte terrortruslerne mod Jyllands-Posten som eksempel på de nye livsbetingelser og udtalte blandt andet:

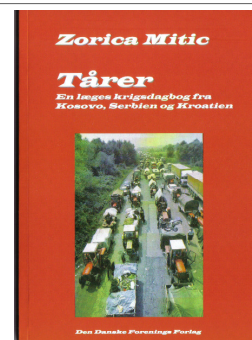
"Justitsministeren har sagt, at vi ikke kan gardere os imod den type terrorister. Men i stedet for at kapitulere skal vi se det som en udfordring for alle virksomheder, der beskæftiger sig med sikkerhedsløsninger".

HV

Fil du læst Zorica Mitics bog "Tårer" om Balkankrigen i 1990'erne, som skyldtes konflikter skabt af flere hundrede års tyrkisk imperialisme?

Bogen kan stadig købes ved henvendelse til DDFs sekretariat.

Pris 100 kr.



# Danmark rundt



## 20-årig slået ned med kølle

På vej hjem fra en fest i Hundige blev en gruppe unge passet op af indvandrer-typer, som vist stor interesse for den enes ansigtstatovering. De unge fandt det klogest at stikke af, men indvandrerne forfulgte dem, og manden med tato-eringen blev slået ned med en kølle. Forbryderne forsvandt derpå i retning mod Askerød-ghettoen.

Kilde: EkstraBladet 26/10 2010

## Elektriker overfaldet i lyskryds

En elektriker var ved at reparere signalerne i et lyskryds ved Randers, da en mand "med anden herkomst end dansk" pludselig sprang ud af en Audi og tævede løs på ham mens han råbte "du skal ikke glo på mig". Elektrikeren faldt og voldsmanden kastede derpå brosten i hovedet på ham.

Vidner noterede forbryderens bilnummer, og han blev senere anholdt. Elektrikeren blev indlagt på hospital med svære skrammer.

Kilde: Jyllands-Posten 26/10 2010

## Afbrændte biler

Biler har det med at bryde i brand, når de holder parkeret i boligområdet Askerød i Hundige. Den 21/10 gik en varebil og en Opel Astra op i flammer. I dagene forinden udbrændte tre biler i samme område. Politiet efterlyser vidner.

Kilde: Lokalavisen.dk 22/10 2010

## Asylansøgere forsvinder

Asylansøgere, der kommer til Københavns Lufthavn, bliver lukket ind i Danmark uden at politiet aner, hvem de er. Efter ankomsten skal de selv henvende sig i Sandholmløjren. Undervejs dertil forsvinder cirka halvdelen. Der kan være terrorister iblandt. Ingen ved det. Det vides heller ikke, om de forsvundne opholder sig illegalt i Danmark eller rejser videre.

Kilde: Jyllands-Posten 22/10 2010

## Angreb på formand i Vollsmose

Midt under et interview med TV-2 begyndte stenene at regne ned over beboerformand i Vollsmose, folketingskandidat for Enhedslisten Ra Ranunkel. Ra Ranunkel bemærkede til TV-2, at det er umuligt at føre dialog med folk, som argumenterer med stenkast. Han oplyste, at etniske danskere bliver overfaldet af især palæstinensere og somalier, og at kun danskeres biler bliver brændt af. Dagen efter blev Ra Ranunkel udsat for telefontrusler. Efter 15 års arbejde med såkaldt integration i Vollsmose overvejer han at give op.

Kilde: TV-2 Fyn 11/10 2010

## Brand i Vollsmose - igen

"Vi har - som vi plejer - haft en brand derude, hvor de som sædvanlig stikker ild til noget bevoksning. Vi formoder, at gerningsmændene forsøger at lokke os

og brandvæsenet derud, så de kan kaste sten efter os, siger Lars Thede, der er vagtchef ved Fyns Politi til bt.dk."

Kilde: BT 5/10 2010

## Røveri

"Kan du hjælpe med noget?" Sådan lød opfordringen fra en bil, der kom kørende ad Ulkær i Rødovre. Da en 19-årig dreng gik nærmere, fik han en knytneve i ansigtet, blev skubbet omkuld og blev frarøvet 300 kroner.

Røverer var en mørklødet mand med hættetrøje.

Kilde: Lokalavisen 4/10 2010

## Det besatte Danmark

Af en bestjålet journalists observationer ved Basar Vest i Århus:

"To betjente steg ud af bilen, og den unge araber råbte højt til dem: »Hey, hvordan fanden er det, at I ræser rundt her hos os? Køb ordentligt! Hvem tror I, at I er?«... Araberen fortsatte med at råbe: »Skrid væk herfra, politi. I har ikke noget at gøre her.« Han optrådte med en selvsikkerhed, som om at han ejede området. Usårlig, urørlig og i fuld kontrol på det, der var hans hjemmebane."

Kilde: Jyllands-Posten 4/10 2010

## Bedragerer får skatteregning

6 irakere, som oppebar store indtægter i hjemlandet samtidig med, at de hævdede sociale ydelser i Danmark, får nu en skatteregning på i alt omkring 10 mio. kr. Desuden skal de tilbagebetale de sociale ydelser, som de uberettiget har modtaget af deres hjemkommuner.

Flere af bedragerne har forladt Danmark, og det vil blive svært at inddrive pengene, men regningen venter, hvis de pågældende sætter foden på dansk jord.

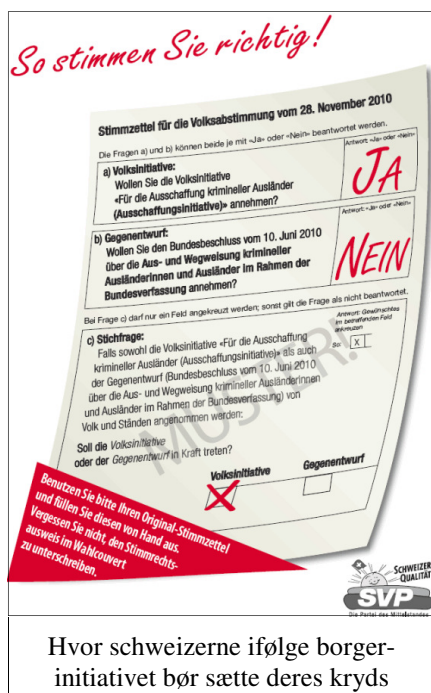
Kilde: EkstraBladet 15/10 2010

## Mere socialbedrageri

En falsk ansættelseskontrakt og nogle fiktive lønudbetalinger er tilstrækkeligt grundlag for, at EU-borgere kan få udbetalt kontanthjælp, når "ansættelsesforholdet" ophører.

Enkelte kommuner er blevet opmærksomme på metoden og har stoppet udbetaling af flere hundrede tusinde kroner. Det er svært for Statsforvaltningen at afsløre de falske ansættelseskontrakter på forhånd.

Kilde: Jyllands-Posten 28/6 2010



Hvor schweizerne ifølge borgerinitiativet bør sætte deres kryds

## Schweiz: Udvisningsinitiativet

Den 28/11 skal schweizerne stemme ja eller nej til om et folkeligt forslag om udvisning af kriminelle udlændinge.

Udlændinge skal bl.a. fratages både opholdsret og alle juridiske rettigheder til at bo i Schweiz, hvis de dømmes for forsætligt drab, voldtægt eller andre alvorlige seksuelle lovovertrædelser eller på grund af anden voldelig kriminalitet såsom røverier, menneskehandel, narkotikahandel eller indbrud.

Kilde: <http://www.kriminelle-nein.ch>

## Syrien forbyder burka og niqab

Syrien har forbudt slør, som dækker ansigtet, på landets universiteter. Samtidig er 1200 kvindelige lærere, som har beklædning, som dækker ansigtet, blevet forflyttet til arbejde, som ikke indebærer kontakt med studerende.

Forbuddet kommer som reaktion på islamistisk aktivitet blandt studerende. Det skal beskytte Syriens sekulære identitet.

Kilde: Daily Mail 23/10 2010

## Norge afviser moske-penge

Norge vil ikke tillade overførsel af penge fra Saudi Arabien til moskebyggeri i Norge. "Vi kunne bare sige nej. Af princip giver udenrigsministeriet ikke sådanne godkendelser. Men når vi først bliver spurgt, benytter vi muligheden til at tilføje, at en godkendelse vil

være paradoksalt al den stund, at det er strafbart i Saudi-Arabien at etablere kristne trossamfund", siger udenrigsminister Støre til Verdens Gang.

Fremskridtspartiets leder Siv Jensen frygter, at den norske regering giver efter og tillader overførsler fra Saudi Arabien. Hun kræver derfor konkrete foranstaltninger fra regeringen.

Kilde Verdens Gang 19/10+23/10 2010

## Holland: "æres"vold og sex-misbrug

Af 89 udenlandske kvinder, som søgte hjælp hos den sociale hjælpeorganisation Fier Fryslan mellem januar 2008 og marts 2010, var 45 blevet seksuelt misbrugt i familien. 42% af de 45 var blevet misbrugt af en fætter, 22% af en bror, 20% af en onkel, 8% af deres far, 2% af en stedfar og 2% var blevet misbrugt af en bekendt af familien.

Kilde: Volkskrant 11/10 2010

## Tyskland: Tyrkere og arabere har vanskeligt ved at integrere sig

"Det er da klart, at indvandrere fra andre kulturkredse som Tyrkiet og de arabiske lande stort set har vanskeligt ved at integrere sig, og derfor har jeg ikke forståelse for kravet om yderligere indvandring fra fremmede kulturkredse", siger Horst Seehofer, der også er delstaten Bayerns ministerpræsident, i et interview til magasinet Focus.

Udtalelsen medførte den forventelige "bestyrtelse".

Kilde: Kristeligt Dagblad 12/10 2010

## Politisk vold i Sverige

Den 31-årige Issa Issa, som er indvandrer fra Syrien, har meldt sig ud af partiet Sverigedemokraterna efter at han nær havde mistet livet under et overfald. "Forbandede kristne! Forbandede sverigedemokrat" skreg en bande på nær ved 40 mennesker, som overfaldt Issa Issa med knivstik, slag og spark. Efter overfaldet er han lam i den ene hånd. Issa Isa var opstillet i Göteborg-kredsen, men tør ikke længere at kandidere for sit parti.

Kilde: Aftonbladet 25/9 2010

## Valgsejr til indvandringskritiske

Ved valget til den svenske Rigsdag opnåede Sverigedemokraterna for første gang at blive repræsenteret, da de opnåede 5,7% af stemmerne. De blev samtidig valgt ind i mange lokale råd. Således

er partiet nu repræsenteret i samtlige kommuner i Skåne - i Malmø med 10,5% af stemmerne.

Kilde: Berlingske 20/9 2010

## En statsministers forståelse for vold

Talrige af Sverigedemokraternas møder blev spoleret af overfald, og mange af partiets kandidater blev udsat for vold. Til det sagde Sveriges statsminister Fredrik Reinfeldt:

»Jeg vil gerne påpege, at de, som opildner til en os- og dem-tankegang og en på alle måder hadefuld måde at se på relationer mellem mennesker, ikke skal være overraskede, hvis sådan noget sker.

Kilde: Berlingske 18/9 2010

## Tyrkisk andenplads i kvinde-mord

Med cirka 200 drab om året er Tyrkiet, næst efter Pakistan, det land i verden, hvor flest kvinder må dø for at redde familiens såkaldte ære..

Ifølge de seneste opgørelser foretaget af FN bliver omkring 5.000 kvinder på verdensplan hvert år udsat for "æres"-drab. Men mange kvinderetsgrupper i Mellemøsten anslår antallet til at være over fire gange så højt.

Kilde: Jyllands-Posten 20/9 2010

## Først blev de glade...

På 20-års-dagen for Tysklands genforening udtalte Tysklands præsident Christian Wulff, at "islam er en del af Tyskland".

Det afstedkom stor glæde og tilfredshed blandt landets muslimer, som roste præsidenten for ordene.

## Så blev de sure...

Få dage senere talte Christian Wulff i det tyrkiske parlament i Ankara. Her omtalte han muslimers ret til at dyrke deres tro i Tyskland i værdige rammer og sagde så: "Samtidig forventer vi, at kristne i islamiske lande har samme ret til at udleve deres tro offentligt, uddanne teologer og bygge kirker... Kristendommen hører uden tvivl til i Tyrkiet."

På den efterfølgende pressekonference undgik Tyrkiets præsident, Abdullah Gül, behændigt at svare på spørgsmålet om, hvorvidt han er enig i, at kristendommen hører til i Tyrkiet.

Kristne har ingen rettigheder i Tyrkiet. Kilde: Berlingske 19/10 2010

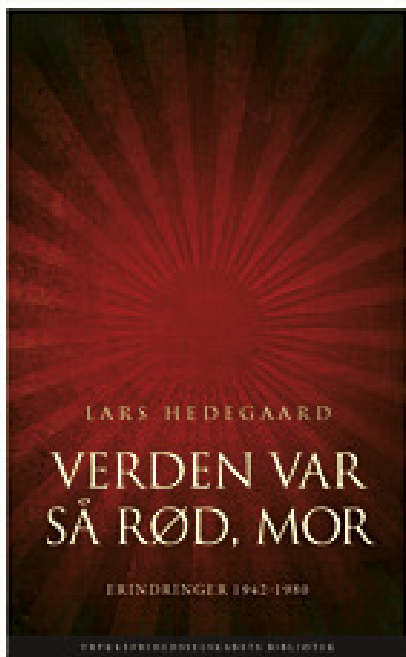
# Læst og set

## Verden var så rød mor. Erindringer 1942-80

Lars Hedegaard: *Verden var så rød mor. Erindringer 1942-1980. Trykkefrihedsselskabets Bibliotek, 206 sider. ISBN 978-87-92417-14-5. Kr. 198 indbundet.*

Selvbiografier optager en hel del plads på bibliotekernes hylder. Det ser også ud til, at flere og flere føler behov for at udgive deres levnedbeskrivelse.

Den slags har det imidlertid med at være kedelig læsning, medmindre det drejer sig om mennesker med en særlig indflydelse i deres samtid. Hvad kommer det omverdenen ved, hvad Per eller Poul har bedrevet? Og så gider man i øvrigt ikke høre de søforklaringer og omtolkninger, de fleste forfattere af egne erindringer kaster sig ud i, når de skal have livets regnskab til at stemme.



Lars Hedegaards selvbiografi over årene indtil 1980 er imidlertid anderledes. Den er både interessant og vedkommende. Man læser den med lethed – og i kraft af forfatterens gennemførte ironiske stil endog med et smil på læben.

Hedegaards baggrund er kendt for de fleste: Fra en fortid som trotskist på den yderste venstrefløj og redaktør på ven-

strefløjens engang hellige skrift, dagbladet Information har han bevæget sig gennem alle faser til en jordnær placering på det danske politiske firmament. Så jordbunden er han også blevet, at han blandt sine tidligere meningsfæller, der ikke har været i stand til at overvinde distancen mellem politisk abstraktion og rå virkelighed vistnok i dag nærmest betragtes som indbegrebet af den sorteste reaktion.

Man får noget af baggrunden for denne udvikling som indledning til bogen. Her tager han således afsæt i sine oplevelser som redaktør på Information, da han foranledigede trykt nogle afslørende artikler om Blekingegadebandens meritter, inden disse var blevet almindeligt kendt. Det var mildt sagt ikke velset i kredsen. Hele den horde af virkelighedsfornegetere, der dækker over deres manglende lyst til at sætte sig ind i tingene ved at henvise til politisk holdning og rigtigt sindelag, kastede sig over ham. Nogen saglig begrundelse herfor fik han naturligvis ikke – og nogen undskyldning har han heller ikke fået, efter at det viste sig, at artiklerne var fuldstændig korrekte.

Beskrivelsen er herlig. Og det, han oplevede i den sammenhæng sørgeligt karakteristisk for den meget store del af venstrefløjens, der aldrig har kunnet overvinde sig selv til at indrømme, hvor meget den tog fejl, men hellere vil stille sig fornærmet og forurettet an, når nogen sætter fingeren på de bløde punkter. En holdning – eller vel snarere holdningsløshed – som i øvrigt også præger de kredse inden for den multietniseringens hersende elite med forgreninger langt ind i Det konservative Folkeparti, for hvem Hedegaard i dag fremstår som en højst ubehagelig herre, hvis konstateringer af verdens indretning derfor nu oven i købet har skaffet ham en racismesag på halsen.

Hedegaard fører os i bogen ind ikke blot i sin familiemæssige baggrund, men også i de kredse, hvor han i ungdommen havde sin gang. Lige fra Socialistisk Ungdoms Forum til historikernes universitetsmiljø og Det Frie Gym-

nasium. For den, der ikke selv har været slige steder, er det en lærerig ekskursion – og i øvrigt i fremlæggelsen noget af en provokation over for dem, der holder de tankegange, der dengang fostredes og udvikledes i disse miljøer, i hævd.



Kort sagt: For en gang skyld er der her tale om en biografi, som har både en substans, der gør den værd at læse, og en form, der gør den underholdende.

Det er i øvrigt forfriskende for en gang skyld at se en fri sjæl, der på intelligent måde siger det, han mener, og står ved det han har gjort, uanset de betydelige personlige og økonomiske omkostninger, der er forbundet hermed. Den slags mennesker hænger ikke på træerne, selv om der i høj grad havde været behov for, at de havde gjort det i en tid, hvor ingen hævdvundne referencerammer for det, der foregår i samfundslivet, ser ud til at have gyldighed længere. Havde Hedegaard været mere føjelig over for "tidsånden", og var han blevet siddende med hovedet i det hul i jorden, hvor hovedparten af hans gamle kampfæller fortsat befinder sig, er der ingen tvivl om, at han let ville have kunnet sikre sig en lukrativ position i den baglæns kørende del af medieverdenen, hvor kvalitet måles på evnen til at kigge uden om det væsentlige, samtidig med at man klapper i kor.

Ole Hasselbalch

# Arkefuturisme - fremtid med rod i fortiden

*Guillaume Faye: Archeofuturism. European visions of the post-catastrophic age. Arktos Media. 249 sider. ISBN 978-1-907166-09-9.*

Det unge forlag Arktos Media giver stemme til forfatteren Jordan rundt, som har det til fælles, at de mener, at noget er gået helt skævt i vor tid, og som gør op med modernismen og den kvælende politiske korrektheds favntag.

Det er derfor ikke blot naturligt, men særdeles prisværdigt, at forlaget har udgivet en engelsk oversættelse af Guillaume Fayes bog *L'Archéofuturisme* fra 1998, så den kan blive kendt i en bredere kreds. Bogen er ikke mindre vedkommende i dag, end da den blev udgivet. For ikke blot er problemstillingerne de samme, de er tilmed blevet skærpede.

For undertegnede anmelder er det en ekstra fornøjelse at læse bogen, for den sætter ord på tanker, jeg selv har tumlet med igennem flere år.

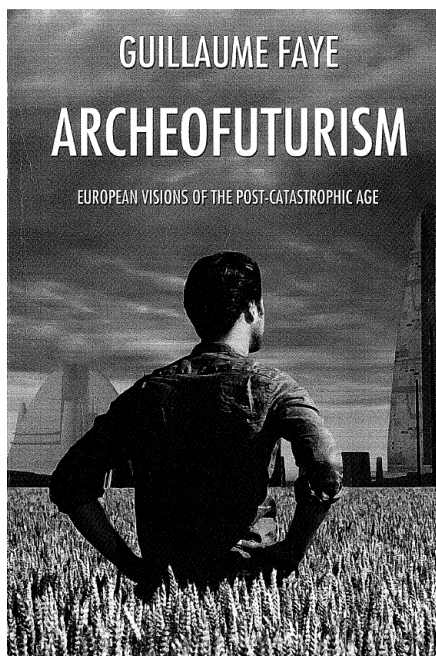
For den, som ikke kan undgå en føle en snert af fortvivelse over den demografiske udvikling i Europa, giver bogen håb. For den anviser en vej ud af den fælde, vi befinder os i. Den viser nye veje til at forbinde det forgangne med det fremtidige. Den giver håb. Den giver noget fremadrettet at kæmpe for.

Men det skal - desværre - blive skidt, før det kan blive godt.

## Modernitetens fallit

Guillaume Faye var i 1970'erne og 1980'erne en del af "det nye højre" i Frankrig. Men han forlod bevægelsen, fordi den efter hans mening var kommet ind på et vildspor; blandt andet ved at acceptere multikulturalisme og illusionen om et europæisk islam: "Kun Europa og USA er ofre for kolonisering fra syd. Over hele verden ser vi nu, at mennesker samler sig i store homogene etniske blokke - ikke i multikulturelle samfund. Tanken om en multikulturel verden er en Disneyland-drøm for fredsel-skende drømmere. Fremtiden tilhører folkeslag - ikke stammer. Det 21. århundrede vil være vidne til etniske krige over hele Jordkloden, og indvandrerne i Europa vil komme til at fungere som 5. kolonne for et aggressivt Syd. Det er ikke paranoia: Det er geopolitik."

Guillaume anfører mange årsager til, at moderniteten er ude af stand til at anvise løsninger på fremtidens problemer. For eksempel vil gensplejsning, som gør det muligt at skabe helt nye former for individer, rejse større og større etiske udfordringer, som idealerne om lighed og ikke-diskrimination vil være ude af stand til at give svar på. "Genetikere, sexologer og virologer finder det sværere og sværere at skjule det faktum, at en af menneskeretsreligionens myter - princippet om lighed mellem folkegrupper og den genetiske individualisering af mennesker - ikke holder."



Også partiet Front National bliver fanget i dette dilemma: "Bekæmpelse af princippet om national præference og en samtidig fastholden af princippet om lighed i borgerskab vil tvinge de politisk korrekte til at foretage vildere og vildere akrobatiske øvelser, når de bliver nødt til at indrømme, at afrikanere nyder alle rettigheder i Frankrig, mens franskmænd ikke har nogen som helst rettigheder i Afrika. Front National befinder sig i samme dilemma, når de indvandrerne, som var fremmede i går, pludselig er franskmænd i morgen."

Menneskeheden opdeler sig efter etniske skillelinjer, og for Guillaume Faye at se, vil der ikke være nogen vej udenom at diskriminere efter etniske skillelinjer i fremtiden. Den etniske smelte-

digle var et smukt, men naivt ideal for urealistiske drømmere. Indvandrerne deler ikke denne drøm. De opdeler sig efter etniske skillelinjer og omtaler indfødte europæere som "hvid ost" og med andre racistiske benævnelser. De føler sig ikke knyttet til nogen europæisk nation, men har sammenhængskraft på tværs af landegrænser. Uden at vide det er de "arkefuturister".

## Europas fremtid

Guillaume Faye anser opbygningen af et Europas Forenede Stater som et nødvendighed mellemstadium for skabelsen af en arkefuturistisk fremtid for de europæiske folkeslag på deres fælles landområde - først fra Brest til Oder, og derpå fra Brest til Beringsstrædet. Faye vidste ikke, da han skrev sin bog, at EU kom til at strække sig hinsides Oder allerede i 2004.

Europas Forenede Stater skal opdeles i selvstyrende regioner i overensstemmelse med urgamle - arkaiske - skillelinjer, som fandtes længe før den franske revolution skabte det kunstige borgerskabsbegreb: Skotland, Katalonien, Normandiet, Bayern, Danmark (med Skåne?) osv.

På længere sigt ser Faye verden opdelt i store etniske blokke: Eurosibirien, Indien, Kina, Nordamerika, Latinamerika, den muslimske verden, det sorte Afrika.

Eurosibirien kommer til at strække sig over 14 tidszoner. Det vil være et rige, hvor solen aldrig går ned - den største geopolitiske enhed på Jorden. Russiske immigranter var inde på tanken allerede i 1920'erne, og i dag har Rusland en officielt anerkendt Eurosibirisk bevægelse. I en tale i 1987 i Prag talte Gorbachev om nødvendigheden af at bringe opdelingen af Europa i vest og øst til ophør: "Det er vort fælles hjem. Fra de Britiske Øer til Kamchatka. Der er 25.000 kilometer imellem kysterne ved Groix og Kerinask, men indbyggerne er af samme slags; vi er europæere."

## En fremtidsnovelle

Guillaume Faye runder sin bog af med en novelle, "En dag i Dimitri Leonidovich Oblomov's liv". I novellen falder Leonidovich Oblomov under en togrejse gennem Eurosibirien, som kun varer

få timer, i snak med en studerende fra Indien. I løbet af samtalen fortæller Oblomov den studerende om de dramatiske begivenheder, som gik forud for dannelsen af Eurosibirien.

Meget kort fortalt:

Europa kollapsede i 1914. Det begyndte med, at muslimske bander i Frankrig gik over til regulær væbnet kamp imod politiet. Regeringen kunne ikke få sig til at sætte militæret ind, og lidt efter lidt brød lov og orden sammen i hele landet. Da økonomien brød sammen, spredte følgerne sig til hele Europa - og senere til hele verden.

Derpå gik muslimske koloniserer til angreb på myndighederne i andre europæiske lande med store muslimske mindretal. Snart efter fik de støtte af en regulær muslimsk invasionshær fra Nordafrika.

Med økonomiens og autoriteternes sammenbrud bredte sig sult og sygdomme og alles kamp mod alle for den blotte overlevelse.

Europæerne flygtede fra de muslimsk kontrollerede områder, og det lykkedes officerer at organisere modstand i enkelte enklaver i Europa.

Den muslimske offensiv gik efterhånden i stå. Da den europæiske økonomi brød sammen, fik det også negative følger for økonomien i den muslimske verden, som ikke magtede at få noget positivt ud af sine sejre.

I 2025 indtog muslimske styrker enklaven Metz og myrdede de fleste indbyggere inklusive den russiske ambassadør. Det blev årsagen til, at Rusland imødekom råbet om hjælp fra de tilbageværende frie enklaver i Europa.

En mægtig russisk hær marcherede derpå ind i Centraleuropa, hvor den lidt efter lidt knuste al muslimsk modstand. Generobringen strakte sig fra 2025 til 2028 og blev meget blodig.

Derpå blev samtlige muslimer i Europa lidt efter lidt og i god ro og orden indfanget og sejlet til Nordafrika. De, som ikke havde et hjemland at vende tilbage til, blev sejlet til Madagascar,

som blev betalt for at tage imod dem.

I årene derefter blev det arkefuturistiske Europa opbygget.

### En vurdering

Bogens afsluttende novelle kan betragtes som en populær udlægning af bogens meget teoretiske hoveddel. Der er et element af determinisme i bogens udsagn, som vi kender fra tidligere årtiers marxistiske skribenter, der med usvigelig sikkerhed forudså det klasseløse samfunds opkomst.

Guillaume Faye's anbefalinger er langt fra nationalistiske skribenters nostalgiske klyngen sig til det forgangne. Arkefuturisme er en offensiv strategi, som med rod i fortiden viser en realistisk kurs for fremtiden.

Jeg så gerne skabelsen af Eurosibirien gjort til mål for Den Danske Forenings virke.

Harry Vinter

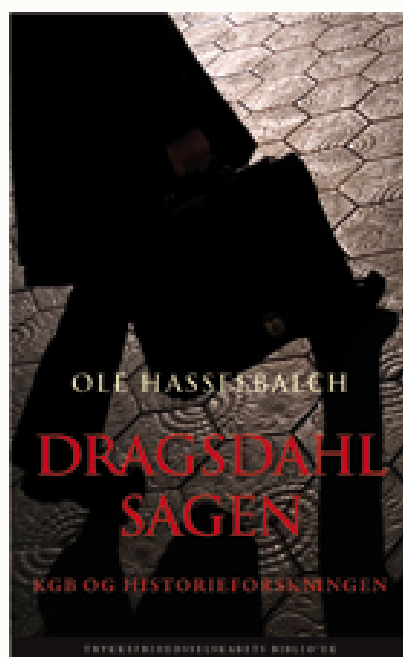
## Dragsdahl-sagen

*Ole Hasselbalch: Dragsdahl-sagen. KGB og historieforskningen. Trykkefrihedsselskabets Bibliotek. 260 sider. Helbind med smudsomslag. ISBN 978-87-92417-18-3. 225 kr.*

For kort tid siden udkom bogen Dragsdahl-sagen forfattet af Den Danske Forenings fhv. formand professor jur. dr. Ole Hasselbalch, der er professor i erhvervsret ved Handelshøjskolen, Aarhus Universitet, dertil professor honoris causa ved Det internationale institut for økonomi og jura i Moskva.

Jeg har i de seneste dage læst Ole Hasselbalchs fremragende gennemgang af sagen ved byretten i Svendborg, hvor journalist og kommentator Jørgen Dragsdahl fik medhold i, at han var blevet injurieret af samtidshistorikeren professor dr. phil. Bent Jensen.

Det, jeg har hæftet mig mest ved, er, at forfatteren har to væsentlige områder, som er magtpåliggende at få skabt klarhed over. Det første er, om man som journalist og kommentator igennem mange år kan pleje nære og indgående kontakter med en fjende af Vesten - herunder Danmark under den Kolde



Krig - uden at skade sit eget fædreland ?

Kan man knytte nære kontakter til en instans som det sovjetiske KGB og samtidig hævde, at man ikke er "indflydelsesagent". Det er kernen i denne sag.

Men som jeg læser bogen, har forfatteren et ærinde mere - nemlig retten til at kunne forske frit. Dette spørgsmål vil blive noget centralt i den kommende landsretssag, og for en af fru Justitas tro tjenere er det ikke noget, der kan tages let på.

Herom skriver Ole Hasselbalch bl.a.:

*"For det første er det således, at såfremt dommen bekræftes i landsretten som standard for, om og hvordan videnskabsmænd kan fremlægge deres forskningsresultater, vil det alvorligt skade offentlighedens muligheder for at få disse resultater op på bordet.*

*Dette gælder ikke blot historikernes fund. Også f.eks. forskerne inden for samfundsvidenskaberne vil få store vanskeligheder ved at fremlægge centrale dele af deres materiale. F.eks. behandler den juridiske forskning jævnligt sager, hvor den ene eller anden part ser ud til at have opført sig dumt*

*Hvis forskeren her skal føre sandhedsbevis for holdbarheden af den fremstilling af den belastende opførsel, der fremgår af de autentiske akter, vil han reelt blive afskåret fra at gengive denne fremstilling offentligt.*

*Forskerne vil i det hele taget blive skræmt af risikoen for repressalier i form af injuriesager, hvis de fortæller noget, der i den mindste grad kan give påskud til en sådan sag.”*

Det er jo lige netop det, der er sagens kerne i den omtalte Dragsdahl-sag.

Her er der en erfaren historiker, dr. phil. Bent Jensen, der har tilladt sig at frembringe nogle forskningsmæssige resultater, som ifølge modparten journalist Jørgen Dragsdahl ikke er i overensstemmelse med virkeligheden.

Det er dette landsretten skal afgøre. Det er meget vigtigt, at denne sag bliver

prøvet ved en højere instans end byretten i Svendborg.

Det er en sag, der handler om moral. Det er en fortælling om en lang og svær periode for de vestlige demokratier og åbne samfund. Her må den enkelte, uanset hvor vedkommende befinder sig, selv afgøre, om det, man befatter sig med, udsætter andre for at havne i kløerne på totalitære kræfter som KGB og den sovjetiske magtelite.

Jeg husker en søndag eftermiddag i 1956, hvor min far og farfar sad ved radioen og fulgte det sovjetiske angreb på Budapest, som var omringet af 1000 tanks.

Den ungarske leder Imre Nagy blev offentligt lovet frit lejde til forhandling.

Jeg husker et foto, hvor han siger farvel til sin lille datter. Herefter kørte han til mødestedet med de russiske magthavere.

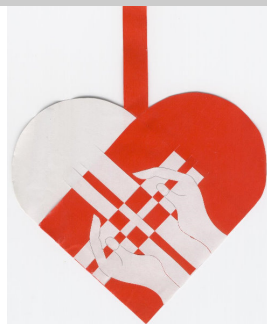
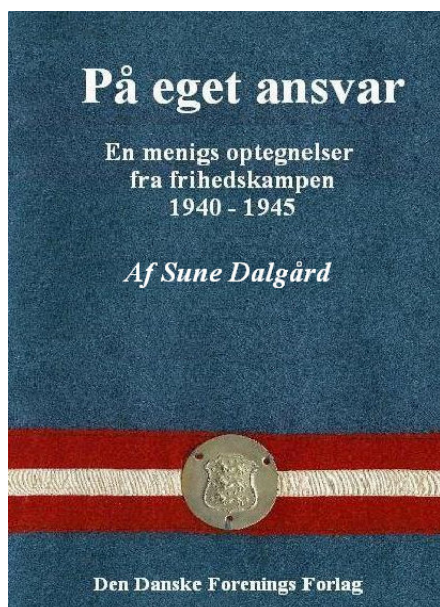
Få minutter efter blev han hængt.

Det er et sådant totalitært regime, Jørgen Dragsdahl har plejet venskabelig omgang med.

Ole Hasselbalch skal have tak for sit store arbejde med at fremlægge de mange faktuelle oplysninger. Køb bogen - den kan anbefales.

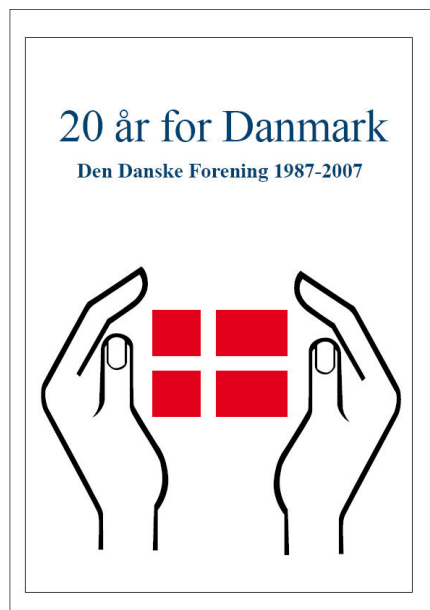
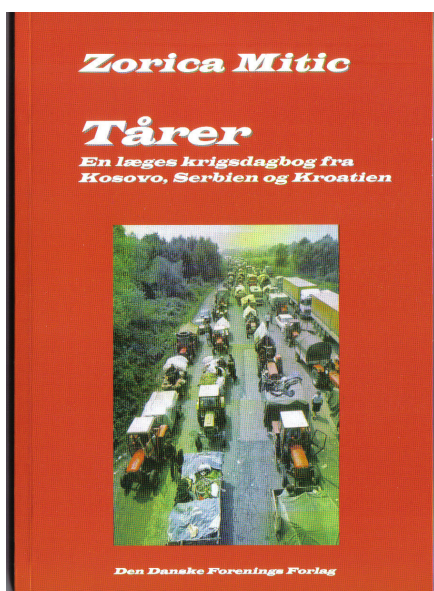
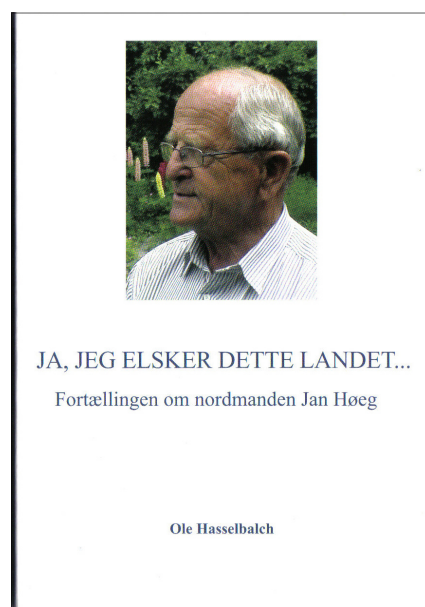
*Poul Vinther Jensen*

## Julegaveideer - eller blot vinterlæsning



### DDF's seneste udgivelser

Hver bog koster 100 kr. frit tilsendt.  
For alle 5 samlet: 400 kr.  
Bestilling ved indsættelse af beløbet på DDF's konto nr. 9173-547551.



# Universalløsningen

Forslaget skal ikke forstås som opfordring til bogstavelig sparken røv. I virkelighedens verden skal hjemrejsen foregå i pæn ro og orden. Vi hverken sparkes eller kastes med sten eller bomber.

På hjemmesiden [www.pi-news.net](http://www.pi-news.net) kan man finde denne tegning af en kvinde, som måske kunne være Mor Danmark, som bare har fået nok.

Hun ved, at skal hun kunne tage vare på sine børn, så skal dette uvæsen sættes på porten.

Hendes løsning er et rent Columbus-æg:

Det overflødiggor på én gang alle udlændingepakker, ghettopakker, terrorpakker, integrationspakker og bandepakker.

Det løser alle problemer med tørklæder, badeforhæng, svinekød, halal-dyrplageri, bedetæpper og moskeer og urene hunde og vantro.

Det overflødiggor overvågningskameraer i centre og på torve og gågader. Det overflødiggor multi-kulti-anstrengelser, anti-racisme"arbejde" og volds- og konfliktforskning. (Hvad skal de skrive om på Politiken?).

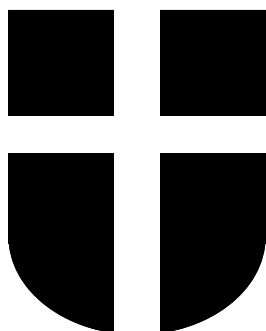
Skoledrenge kan have deres mobiltelefoner i fred, og piger kan sige nej til en dans på diskoteket uden at risikere at blive slået fordærvet.

Vi bliver fri for at høre om tvangsægteskaber, "æres"drab, opdragelsesrejser, omskæringer og ramadan.

Slut med afbrændte biler og stenkast efter politi, ambulancer og brandbiler. Slut med overfyldte kvindecentre og slut med respektløs optræden overfor kvindelige lærere og socialarbejdere.

Og alle de penge, der kan spares!

Lad os gøre det - venlige - spark i bagen til et nytårsforsæt. Danmark er vort!



## DANMARKSFONDEN AF 5. MAJ 1995

*Danmarksfondens af 5. maj 1995* er en kampfond, hvis midler anvendes i overensstemmelse med Den Danske Forenings formålsbestemmelse til at sikre danskernes ret til en tilværelse på egne præmisser her i landet. Fonden er opbygget på grundlag af testamentariske og andre gaver. Bidrag, der mærkes "Danmarksfondens", kan indsættes på Den Danske Forenings girokonto.



## Indmeldelses- og bestillingskupon

- Jeg indmelder mig hermed i Den Danske Forening og indbetaler mit kontingent (mindst 200 kr. årligt), der inkluderer tilsendelse af *Danskeren*, til foreningens adresse eller på dens postgirokonto 454-7551.
- Jeg ønsker mere information om Den Danske Forening.
- Jeg ønsker som ikke-medlem at abonnere særskilt på bladet *Danskeren* (250 kr. årligt).

Navn: \_\_\_\_\_

Gade, vej m. m.: \_\_\_\_\_

Postnr. og -distrikt: \_\_\_\_\_

Evt. telefonnr.: \_\_\_\_\_

*Kupon bedes indsendt til:  
DDF, Skomagergade 25, 4000 Roskilde*